

திருச்சித்தம்பட்டம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

திருவாய்மவர்தருளிய

சாஸ்திரக்கோவை.

இதோடு மேற்படியார் அருளிச்செய்த
பெரிய நாயகியம்மை பதிகமும்
ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் திருவாய்மவர்தருளிய
குமாரதேவர் நெஞ்சவிடுதூ. னம,
குமாரதேவர் பதிகமும்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை

திருத்தருத்தி இந்திரபீடம் கரபாத்தி அந்நாட்கள்
ஆதினத்திற்குரிய

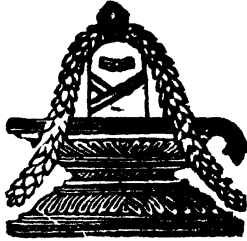
நூர்-சச்சிதானந்த சுவாமிகள்
மாணக்கர்களிலொருவராகிய

பி. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்
புனபிரதினைக்கொண்டாராய்ச்சியெய்தித் திரிதிக்கிட்டு
சென்னை,
பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

இதன் விலை அரை

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ தீ ன வ ர ல ா று.

துறையூர். சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
பேறையூர். சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.
ஸ்ரீ குமாரதேவர்.
சிதம்பரசுவாமிகள்.
ரெட்டி. சிதம்பரசுவாமிகள்
பழனிசுவாமிகள்.
கூவாலத்துச்சுவாமிகள்.
புலியூர்ச்சுவாமிகள்.
குழந்தைவேல்சுவாமிகள்.
முத்தையசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரீபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே ஒருருவாகத்திரு
மேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ குமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவத்
தையோக்கி மல்லிகார்ச்சன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்கை
யில், அந்தசுவாமிகளோடுகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்தின்
கண்ணே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார்; அப்போது, பரமசிவம்
அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளியவந்து, அன்
பனே ? உனக்கு என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்குமளவில்,
அவரோ ஒன்றைக்கருதி ! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத் திரத்தில்,
பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா ! நீ ஜடாமுனியா
கக்கடவதென்று சபிக்க; அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து
நின்று சுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக் கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்
டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே ! இனி யாதுசெய்ய
வல்லேன். அச்சோ ! இச்சாபம் அடிமைக்கு, எக்காலத்தில் விமோ
சன மாகுமென்று அடிவணங்கிகேட்க, அடா ! நீபோய், விருத்தா
சலத்தில், மணிமுத்தாந்திக் கரையில் வளர்ந்தோங்கிருக்கின்ற அர
சமரத்தின்மே விருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடுதவஞ்
செய்து நிற்கின்ற எமது அன்பளுகிய ஒருவன் கந்தாதேயத்தில்
இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து, சிறிதுநாள் அரசபண்ணி, பிறகுவிர
க்தியுண்டாய், பேரையூர்ச் சார்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிர
கம் பெற்றுக்கொண்டுமேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தாசலம்
வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினிழலில் இருப்பான். அப்போது

நீ அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தில், அந்தஜடாமுனியும், சுவாமி? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்றுகேட்க, அடா? அந்த அன்பன் இதற்கு முன்னர், ஐந்துசுதத தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான்; இஃது ஆராவது தேகம், இன்னம் ஒருதேகத்தில் முத்தியைப் பெறுவானென்றருளியுள்ளான். அதுகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக் கொண்டபோதிலும், ஆசிரியர் வேண்டியிருப்பதால், கந்தாதேயத்தி லவதரித்துச் சிறிதுநா ளரசுசெய்துபிறகு துறவு பூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல்மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க; அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரது பரிபாகத்தை நோக்கும் பொருட்டுத் தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? இவனைப்பார்த்தால் அரசனைப் போலிருக்கின்றது, இவனின்தவழிக்குப் பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல: அதற்கு அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி? இவ்வரசனிடத்தில் அறிதீவர பக்ருவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள பதினென்குறியும் உண்டாயிருக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லறுத்துப் போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங் கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீகு

மாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்கரினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்மேற் பூட்டாமல் இடக்கைமேற் பூட்டியிழுக்க கையறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படு வலக்கையைப் பார்த்துக்கோபித்தார்; இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணாறக்கண்ட மேற்படி பள்ளர்கள் நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்க சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவ னென்றுசொல்ல, அது கேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனைப்போலிருக்கிற தென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க, அச்சுமைபொருமல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டொன் சென்றபின்பு, மூன்றாவதுநாள் மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்த பள்ளன் இவர் சேதி முழுதும் கையேட்டுத் தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர்கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத்தெரிவித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத் தம்பிரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுது கட்டி ஒருதண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில். சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத் திரும்பிப்

பார்த்து என்னதாமத மென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சலிங்கம், மற்றொருபுறம் கணயுத்தம் இழக்கின்றதே! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத்தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன் னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து, ஸ்ரீ குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமகறமேற்படி சுவாமிகள் வைத்தியம் கொண்டபின், சேடமா னமாகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்வி டத்தில் இருவரும் சிற்சில விஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிரு ந்து, பிறகுமடாலயத்திற்கு வந்து சேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற் படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெ ய்து*முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தா சலத்து க்குப் போகவேண்டு மென்று கட்டினையிட்டருள்: அங்கனே நல்ல தென்று விடைபெற்றுக் கொண்டு விருத்தாசலத்தை நோக்கிவரு கிற வழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர் நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரே ஒரு பிராமணரூபமாயெழு ந்தருளியவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக் கொண்டிருந்து இவரை க்கண்டு அப்பா? நீ ஆயாசமாய்ப் போகிறபடியால், நால்வகை ஜல முயிருக்கின்றன, உனக்கு வேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய்தீர் க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர் கொடுக்க: இவர் அதைச் சாப் பிட்டு தாகநிலிர்த்தி செய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து மணிமுத்தா நதிக்கரையிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்து வந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமாண்டநித் திரையி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியநாயகியாரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவ ணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை எந்திக்கொண்டு ஓர்

அ

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

பிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில் வந்து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேல் இவரது முடியைத் தன்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்த்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா? என்றுகேட்க, அப்பா? குமாரதேவா? நான் தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில் தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினாள். பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர், அம்மா! உன்கிருபைக்கு அடிமையாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை ஷட ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றென வெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிராமண வருஷமாய் வந்து அதிலினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க: இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரிய மென்னவென்று கேட்ட மாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திர முழுதும் விவரமாகச் சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்திசெய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பியானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும் உண்மையாய்த் தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்குநாள் சுகஸம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர்நாள், மூவன் ஸ்ரீ குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமி! அடியேனு கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உன்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் சந்திதானத்திற் கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண்டபங்கட்டும்படி எத்தனித்து

க்கட்டும்போது உத்திராக்கல் மேலேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ குமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க, ஸ்ரீ குமாரதேவரும், விபூதியைக் கொடுத்து இதை அந்தக் கல்லின்பேரில்போட்டுத் தூக்கென்றுத் தரவுசெய்ய, அப்படியேசெய்து முடித்தபின்பு, அந்தக் குடும்பியும் சந்தோஷித்தனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகுமென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற் செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய முதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக் காணபித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சிகாய்ச்சினைவேத்தியம்பண்ணென்று கட்டளைபிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமேன்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருதகிருத்தியனான.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டுவாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச் சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையையறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்துவைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடு கலந்து இவர்கையிற்பரிமாற, அது தெரிந்து ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அங்கனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற் குதித்துப் போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனதுதேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீகுமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்துகொண்டே வருகையில், ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்துகோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமி? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலும் கொடுத்தால் எனதுரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கை

யில்வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்த விக்கினேஸ்வரர்முன்னேபோய் இரண்டு கண்களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கேநடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்நிரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற் றேன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைரீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டது போலக் கண்டெலிழித்து ஸ்ரீ குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப் பஞ்செய்தமாத்நிரத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக் கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங் காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந் தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹேந்திரசுவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச் சுவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக் கோலம்வருகையில், அந்த இரதத்திற்குசேரே ஸ்ரீ குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டிசைவர்கள் கண்டு, ஒரு வர்க்கொருவர் விசுடமாய்லீரசைவமருளைப்பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிசுடவார்த்தையை ஸ்ரீ குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப் பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப் பெருமானே ! “வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம்நின்றுவிட்டது: பிறகு, ஸ்ரீ குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரமீழலி லுட்கார்த்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்துசேர்ந்

தபிறகு போஜனஞ்செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசிய ந்தெரியாதபடியினால், சாயங்காலபரியந்தமும் அந்த இரதம் நடக் கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகி லும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும் இது யாராலுற்ற இடறு! அத்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிற தே! எக்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக் கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவர் இருக்கு மிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டுவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங் களுக்குள்ளே அலுவல்போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமீ? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருள வேண்டு மென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவ ரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னே நின்று தியாகராஜப்பெரு மானைப்பார்த்து எமது தயாரிதியே! “வீரசைவம் அருளானால் இர தம் நடக்க, மருளானால் இரதம் நிற்க” என்று திருவாய்மலர்ந்தரு ளின மாத்கிரத்தில், இரதம்சுடுதியில் நடந்து யாவரும் களிக்க நிலை யிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத் திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக் கொள்ள எண்ணினவனாய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாக வருகை யில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவளாய் ஒரு ஸ்திரீ யைப்போல ஸ்ரீகுமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண

நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரேநிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ குமார தேவரும் நீயார்? என்றுவினவ; சுவாமீ? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ் செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான் அதனால், பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டிய தென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமீ? தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின்மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளி சந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விகிரகத்தின் முடிமேல் நமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்தமாதிரத்தில், அந்தமார்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன்மணவிருள் போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமார்திரீகனும்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில்விசாரிக்க: ஸ்ரீ குமார தேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டி, அவரிருக்கு மிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீகுமாரதேவரும்அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்று வினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத்தேவரீரே தீர்த்தருள வேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ குமார தேவரும்சந்தேகிருவுளமிரங்கி அடா? உன் சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்தமார்திரீகத்தைவிட்டிருப்பாயாகில், உனக்குஒருகண்மாதிரித் தெரியஅதுக்கிரகஞ் செய்வோமென்னலும், அம்மார்திரீகனும்கொண்டேயல்லதென்று ஸ்ரீகுமாரதேவரதுதிருவடியைத்தொட்டுச்சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடைய தேசத்திற்குப் போயினான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேகையினால் ஸ்திரீயுத்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவ

ரைக்கண்டு நாள்தோறும் தரிசனம்பண்ணுவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கண வித்துவாஞ்சிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்து வருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவர் குகிப்பாதை நியித்தம் அந்தக்குடும்பி வீட்டுக்கு வருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன்வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்திய மிருந்தபோதிலும், இந்தச் சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன்கூறாது மயங்கிநின்று சற்றேதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமி ? அடிமையைமன்னித்து இரகித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபுண்டுமேற்படி ஸ்ரீ குமாரதேவரது பின்னாசச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானும் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும் ஸ்ரீ குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையுருக்குக் கூட்டிக்கொண்டெடுத்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்து நிற்கிறதம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமையமெப்படி யென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற தெனக்கூற, ஆனால் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாண்சட்டியெடுத்துக் கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகேடுத்துக் கொ

ண்டு திருவலகிட்டார்; இத்திருப்பணிமுடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கணவிலித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்துஅப்பா ? உன்னையடுத்துநிற்கின்றவன் யார் ? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவளை எனழைத்துவந்தாய் ? என்றகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்ற பின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்ற சுவாமீ ? இந்தச்சைவன் யிருந்தவல்லவனாயிருக்கிறபடியால்இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும்மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததிநெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியேசெய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத்தம்பிரான்மௌனமாயிருந்துவிட்டார், இப்படிஇரண்டுநாள்கழிந்தபின்பு, முன்னுவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம் போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்திலிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள்இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயேயழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்னசெய்கிறதென்று கேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா ! நீ இவனைக்கொண்டு போய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லியவைவென்றுகட்டளையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும்மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டுஇருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளதுபக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச் சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில்பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ குமார தேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ குமார தேவரது யோகில்வந்து அப்பா ! குமாரதேவா ! நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள ; ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அம்மா ! அடிமைபாற்சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லமுடிக்கிறேமென் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த வேடாடச மகா சாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்த மகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சொருபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணதிசையை யடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்த்தது சுவாமி ? தேவர் பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளை யிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமாவென்று அகண்ட பரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொருபவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரண திசையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில் ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

நிருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென் றோர்க்கின்பந் தருகுமாதேவன்மே
னெஞ்சுவிடுதூது நிகழ்த்தவே—விஞ்சும்
பழமலைவாழாழத்துப் பாழிமதவேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிற்றந்தோன்
ஹாவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்—மாவாய்த்த.
மார்பகத்தோனாகமுற்றோர் வஞ்சக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிசுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரோர்மிசுத்த.
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென்,
தேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனென்
வந்தபிரானுயேன் மலதியிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடினொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய்

நெஞ்சவிடுதாது.

கள

யன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயிடினும்	
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க	எ
மந்தரமேமத்தாக வாசகியேநாணாகச்;	
சந்திரன் றாணுக்கடலே தாழியா-வந்தரர்தம்	அ
வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா	
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத்	க
திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்	
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு	க௦
மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா	
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர	கக
ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்	
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமரருங்	கஉ
கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்	
தொண்டசெயமேவுஞ் சுணவக்கரும்பு-பண்டு	கங
பிறமனகந்தை பிறங்காத்தடங்கப்	
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த	கச
கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்	
மூடிநிலைபெற்ற முதுகிரியா-னீடிக்	கரு
குறிஞ்சியுணின் று குறவர்குடிச்சாடி	
மறிந்துவிழமாலியாணை மாய்த்துச்-செறிந்த	கக
வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையா லுந்திச்	
சிகிரிதச்செம்பாலெவப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய	கள
மூல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்	
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தவ்-கொல்லை	கஅ
தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்	
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக	கக

ளேரிஞளங்க ளௌலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ் சாரவெழுந்து தகும்பரவர்-நேரும்	௨௦
வலைமலையெலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக் குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய	௨௧
மாழமொடுநீள மளத்தற்சரிதாகி யேழ்கடல்வெள்ள மெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர்	௨௨
தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர் வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு	௨௩
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய	௨௪
மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச் சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தருநாடன்-மொய்த்து	௨௫
வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா மொருங்கேசுகமான ஆரான்-விரும்பியமெய்ப்	௨௬
பத்திப்பழுவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால் வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற	௨௭
வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு	௨௮
பக்குவநான்கானபெரும் பா தங்கள்சோதிதர மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத	௨௯
விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தானம்பொழிந்தங் கச்சமறத்துறத்த லாசையறம்-றுச்சமது	௩௦
கோடாகவேந்திக் குளிற்கருணைமெய்யுணர்வாம் வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச்-சேடா	௩௧
நிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித் தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந்	௩௨

நெஞ்சுவிடுதூது.

கக

தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட	
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த	நந
கருமவீக்கூட்டங் கடியாதுவீசந்	
தருமமாநல்வா றயங்க-வொருமையிலா	நச
வாறுசமயக் குருடரறியாத	
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம்	நடு
போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று	
மாகமிகளேத்து மறிவாணையான்-ரூகமுடன்	நசு
வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே	
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ்	நஎ
சேமந்திபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த	
சாமமறையாந் தகுமுரசோன்-காமர்செறி	நஅ
கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்	
கஞ்சநடாத்துதிரு வானையான்-விஞ்சியபே	நக
ரிற்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு	
நன்குமரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ்	ச௦
சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து	
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுசீ	சக
ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு	
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-களளமுறு	சஉ
காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனால்	
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று-தோமறுசீ	சந
ரக்கமணிமாலையதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்	
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை	சச
கொல்வார்மஞ்சற்றேய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை	
வெல்வான்கருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர்	சடு

காவீதோய்துண்டங் கருதுமுழநான்குக்கட்டி	
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிவாக்	சக
கச்சைக்கட்டினாற்போற் கனவுதரபந்தனமே	
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம்	சஎ
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்	
விரிந்தசடைபின்றமு விட்டு-திருந்து	சஅ
முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்	
செயலறவேதோன்றும் திறம்போற்பயனாற்	சக
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்	
கருமத்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த	ரு௦
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையெதெனினும்	
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சங்	ருக
குருபரனாகக் குமாரதேவன்பாற்	
நிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்த்தே-யுருநாம	ருஉ
முள்ளவெலாஞ்சத்தித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து	
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளலிலா	ரு௩
தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு	
மல்லார்திருவுடனே வாழ்த்தாலு-நல்ல	ரு௪
விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கிக்	
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றோற்பை-புடையெடுத்துக்	ரு௫
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்	
கும்ப மிசைநெஞ்சவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான்	ரு௬
றாளிலேநெஞ்சவைத்துத் தாங்குமப்பிபோனடிக்கு	
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத்	ரு௭
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே	
யகமுமுதமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப	ரு௮

நெஞ்சுவிடுதூது.

உக

மொன்றென்றேசொன்ன லுலகமேதென்றிடவே	
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற	டுக
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத	
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம்	சு0
பேருமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்முலக	
மோகத்திதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறத்	சுக
கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ	
வீனயில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான	சுஉ
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு	
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழியியே	சுந
நானாவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப	
வானுதபொன்மண்ணி லாபரண-நானு	சுச
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுந்	
திடமாரீகாணென்று செப்பத்-திடவா	சுடு
னெருவன்றெழிலா லுளவாயிவைதா	
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே	சுக
விண்ணினிடைப்பீவி வெயிற்ருஞ்சந்தோன்றுவபோ	
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை	சுஎ
பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாயிவைதாந்	
துப்புடைநானாவருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக்	சுஅ
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்	
போந்தவிவகாரயின்றிப் பொய்யாரு-மேய்ந்த	சுக
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்	
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நலிற்றுதல்போ	சு0
லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்	
தோழுறுபொய்வாதனைதான் றுய்தாய-சேமப்	சுக

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றேன்றுந் தருக்காநினைவாகுந் தானென்-றுரைப்ப	௭௨
வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக் கதித்தகனலிலே கண்டா-யிதைப்பொய்யென்	௭௩
றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான் முன்னம்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னு	௭௪
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக் கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை-யிலகியதோர்	௭௫
மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ கையாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்யுளந்தா	௭௬
னுன்னினைவுதிதென்றே யூகத்தானோக்குமிடத் தந்நினைவுநாமவுரு வாருங்கா-ணந்நினைவு	௭௭
கோடிசனைத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப்-பீடுபெறத்	௭௮
தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ்-சாற்றுமிதா	௭௯
லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை-யுள்ளே	௮௦
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங்-குதிரைகரி	௮௧
தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு கேராதுபொய்யென்று நீக்கியே-தேருமிடத்	௮௨
துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம் வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற	௮௩
பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற் செயிரறுசித்தொன்றே திகழு-மியல்பாங்	௮௪

கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு	
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய்-திடமுறுமெய்	௮௫
யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்	
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை-தாவியெழு	௮௬
மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு	
மொக்குவெறும்பொய்யா முருசியுடன்-றக்க	௮௭
நெகிழ்ச்சிசுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்	
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றொகைக்கரிதாய்க்	௮௮
காணுமுருநாமம் காணுதுபொய்யாகு	
மாணுறுசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம்-மாணு	௮௯
இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம	
மிருப்பதுபோற்றென் றும்வே நிலை-யுரைப்பரிதாய்த்	௯௦
தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றேன்றுமுருநாமம்	
தான் றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை-யான் றசுகந்	௯௧
தானேயுனதிதனாற் றங்குமுருநாம	
மாணசுகம்போ லணுகியிடு-நாணேத	௯௨
வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்	
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-தேறிற்	௯௩
பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்	
நெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப-வருளொன்று	௯௪
நெஞ்சடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து	
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா	௯௫
தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவா வின்னியக்களாவகையின்	
சம்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு	௯௬
மேரார்பரிபுரண வின்போர்வடிவாகிப்	
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான்-ஞான்	௯௭

மிடியாயிருன்போக்கு மேதகையான்வந்தான் வடிவாலுவமையிலான் வந்தா-னடியார்	௯௮
பவத்துயரைமாற்றப் பரிந் துவந்தான்வந்தான் நவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா-னுவக்கு	௯௯
முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான் வதிதலுறுபேரின் பன் வந்தா-ன திக	௧௦௦
கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான் நவிராததண்ணளியான் வந்தா-னவியாத	௧௦௧
ஞானகிரணமுறு நற்குரியன்வந்தா னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-நேனனைய	௧௦௨
நற்குமரதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென் நெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன்	௧௦௩
முன்னோரனமாய் முடிசாணை னீண்டிரண்டே முன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன்னார்	௧௦௪
கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத் தவறில்லையிலையென்று சாற்று-முவமையா	௧௦௫
வாலவட்டம்வீச வடியார்களக்கநாய் சாலவொட்டாதோட்டிந் தகைமையா-யேலு	௧௦௬
மெனதுகளக்கமுந்தீ ரென்றிந்துவந்து தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு	௧௦௭
முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டிமென்றோ ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்நென்று-மொய்த்து	௧௦௮
கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணர்கொடிக ஞரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோக்க-வுரைப்பரிய	௧௦௯
மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய துய்யமழைமெங்குஞ் சொரியவே-செய்ய	௧௧௦

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெழுத்து	
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே-நிறையு	ககக
மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகீரோ	
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெந்	கக௨
தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்	
நீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யோதுட்	கக௩
டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிந்	
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தொரிந்த	கக௪
வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்	
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி-லந்தணளி	கக௫
மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு	
மாணந்தபோதகமீ தாங்கேறித்-தானந்	கக௬
தவங்கன்சிறப்பத் தகுகுமரதேவ	
ஐவந்தபவனிவர வுற்றே-நவஞ்சேரு	கக௭
மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவந்து	
செவ்வீபெறவே செறிந்தெங்குந்-தவ்வாத	கக௮
விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த	
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே	கக௯
யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்குனெனி	
லோர்வடிவார்காணலா மென்பாருந்-தேர்வரிய	க௨௦
பூரணமானோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு	
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாரும்-சீரிணங்கு	க௨௧
கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு	
முற்றனெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்ற	க௨௨
விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற	
வளமையானென்பாரு மாகிப்-புளகமுடன்	க௨௩

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாமுவேலைதனி னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது	க௨௪
மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிர்ந் தென்றிரண்டுபின்ருழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு	க௨௫
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே ரான்மதிருநெற்றி யழகிணையுந்-தோன்றுந்	க௨௬
துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகம் வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை	க௨௭
யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும் விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு	க௨௮
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு சந்தரபானு துலங்குவபோற்-சந்தமூறுங்	க௨௯
காதிணையிற் பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க டதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம்	க௩௦
போக்கிமிளிறுங் புனிதத்திருமிடறு நோக்கிணத்தின்பென்ற நுவன்மாப்பு-நீக்கரிதா	க௩௧
மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற் செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையலுறு	க௩௨
சிவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந்-தாவிலாச்	க௩௩
செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற் றக்கர்வித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந்-தொக்கவதின்	க௩௪
மேலொருமின்கூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ்-சாலவே	க௩௫
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம் வற்றாதளிக்கு கிலர்ப்பதமு-நற்றவரு	க௩௬

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்ணசேபோர்த்ததுபோற் காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன்	கங௭
மேனியையுமம்மேனி மீதுலேயக்கமணி யானியிலாலங்க மமைத்ததையு-நாடுனோதக்	கங௮
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்பெணிந்தேத்தி யுண்ணிணைவுதோன்ற துறுபோதி-லெண்ணவொனா	கங௯
மெய்யரொலாநிற்ப வினையேனைத்தாடுனோக்கி யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதம்-றுய்ய	கச௦
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே ஊவந்தவன்பாற்றாதுவிட வுன்போ-னிவந்த	கச௧
கடல்குழலகனைத்துங் காண்கிலெனெஞ்சே யிடர்போக்குந்தாதாரீ யின்றத்-திடமாகச்	கச௨
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா	கச௩
னையென்பிறந்திறந்த நானெல்லாமென்னுடனே நீயேபிரியாது நின்றதன-னீயேயென்	கச௪
ருதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ் ருதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா	கச௫
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை	கச௬
யாகமமுமாரணமு மாணபலகலையு மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண்-மோகக்	கச௭
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென் றுரைத்ததானுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து	கச௮
புகழ்த்ததலவே புகலரியநெஞ்சே மிகுந்தபிறப்புவி டென்னுந்-தகுந்தொகைக்குக்	கச௯

காரணமுரீயே கருதுமுலகமெலா	
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண்-பாரிணங்கு	கடு௦
நீசற்றைசந்தா னிகமுமுலகாகு	
நீசற்றுந்தோன்றாது நின்றக்கான்-மாசற்ற	கடுக
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதா லுன்பெருமை	
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்சி	கடு௨
முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்	
பிறிதாருளரதனாற் பேணி-யறவாழி	கடு௩
யான்குமரதேவன்பா லன்புடனே துதுசெல்ல	
நான்கருதியுன்பா னவிற்பினே-னியான்புகலு	கடு௪
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்	
மெளவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விறகு	கடு௫
முத்தாநதிருழ் முதுகிரியாமாங்குரீ	
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற்-கத்துஞ்	கடு௬
சமயரெனும்போய்வேடர் தம்மைமிகவாடி	
யமருமுறவாமென் றனுகேல்-கமைவி	கடு௭
லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்	
கருதுவிடயமெனும் கானின்-மருவு	கடு௮
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றமயங்கேல்	
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற	கடு௯
காமமெனும்பக்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்	
தாமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-ளுமவுரு	க௯௦
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னினோக்காதேமி	
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய	க௯௧
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு	
மேகமெனுந் துணியை யெய்தினரு-மோகமறு	க௯௨

வீரசைநாயகரும் வேதமுனிவரரு	
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு	க௯௩
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுஞ்சூழ	
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதல்போற்-போற்றுங்	க௯௪
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப	
* நமாவென்றவன்சபையை நாடி-யெமாலன்பு	க௯௫
தன்னடிகீழ்வைக்கத் சுககருணைசெய்தானைப்	
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு	க௯௬
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை	
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார்	க௯௭
கழுநீரீத்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை	
வழுநீர்த்தபாமலை மன்னைத்-தொழுவார்க்கு	க௯௮
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாடிகவளிக்கு	
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை-மாண்டறியா	க௯௯
வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை	
வானந்துதிக்கவரு மாதவித்தை-தீனனே	௧௦௦
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்	
தீதனிவனென்னுத தெய்வத்தை-யோதும்	௧௦௧
பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை	
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-வழுவாது	௧௦௨
தந்தச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்	
செந்திருவாழங்குமர தேசிகளைச்-சிந்தைநீ	௧௦௩
பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே	
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே-மன்னேயென்	௧௦௪

மேத்திப்பணிந்தங் கெழுந் துகரஞ்சிரமேற் சேர்த்துப்பின்னைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனே	கஎடு
யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணோக்க மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னின்பம்	கஎசு
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி யுறுவனோயாவு முதிக்கச்-செறியும்	கஎள
பகுதியெனும்பெனவத்துப் பாடொலியினாலே மிகுதிவருந் துவனோ மேனி-யகமென்று	கஎஅ
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளினுற் சாலமயங்கத் தருவனோ-கோலியே	கஎக
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த நித்திரைபண்ணுது நிகழ்வனோ-சுத்தமுறுஞ்	கஅ௦
சாத்தீகமாயையெனுஞ் சந்திரனாஸ்வெம்புவனோ காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன்	கஅக
நிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி யிருமைதருமில்வுலக மெல்லா-மொருமைபெறு	கஅஉ
பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிர்தச் சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா	கஅங
யின்றிவளுக்கீத லெழில்வள்ளலாலென்றியம்பி நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு	கஅச
சற்குமரதேவன் றருங்குவனோமலைநெஞ்சே யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று.	கஅடு

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சவியோது

முற்றிற்று.

நெஞ்சுவிடுதூது.

௩௧

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பழுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமர தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மலை வரங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ குமாரதேவயாநம்

உ
சிவமயம்.

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்.

கங்கையு மரவுந் திக்களுஞ் சடையுங் கண்ணமர் பாலமுங்கம
முங், கடுக்கையெர்ண் டொடையுங் கரியுரியுடையுங் காரிகைவாழி
டப் புரமும், பங்கயக் கண்ணன்விழியமர்பதமும் பரிவுடன் கரந்த
ரு ன்ருவாய்ப், பாரினி லடியர் பவக்கட றுடைத்துப் பணிப்பறு
பிரமசா கரத்தின், மங்கிடா தழுந்தித் தங்கவைத் தாள வந்தனை
யெளியனென் பவமு, மாயுமென்றோத வழக்கதுண் டெனக்கு மா
ய்த்திட லுன்கட னுமார், கொங்கவிழ்குழற்கூட் டகிற்புகை வே
ள்விப் புகையொடும் முழுமுறும் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து வி
ளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

செங்கையி னீறு பெற்றுளோர் வெய்ய தீவினை யற்றுளோர்
நின்றாட், டிகழ்புன லுண்டோ ரன்னையர் கொங்கைத் தீபபான்
மீட்டுணர் நின்னை யங்கையாற் றொழுதோர் சிரத்தினுற் பணிந்
தோ ரவனிபொன் னுலகினைப் புரக்கு, மரசராய் வாழ்ந்து வீட்டி
னையடைவ ராமெனி னின்பெருமையினை, யிங்குநான் மறையுஞ்
சேடனா யிரவா யிரட்டைநா வும்புகழ் வரிதா, மென்னவே துணிந்
து மெளியனென் புகழ்வா னெண்ணிட னகைப்பதா மன்றோ,
கொங்கைக டதும்ப மங்கையர் சிலம்பு குமுறவே நடித்திடும் விரு
த்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்குங் குமாரதே வென்
னுமா முனியே. (உ)

அஞ்சலென் றுன்கை யடியனென் முடியி லருளொடும் வைத்
துமா மலர்மே, லயனியா னுதிக்க வனுதினத் தீட்டு மானியை நா

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம். ௩௩

ஹுற முறித்தாய், வெஞ்சினத் தறுகட்செங்கணைற் றெருமைமே
லவருங் காலனா ரென்னை, வீக்குவன் பாசக்கயிற்றினை யறுத்தாய்
வினையனென் றனக்கினி தமைத்த, வெஞ்சலி லிருபத் தெட்டுபர்
கோடி யெனுநா கக்குழி யனைத்து, மிடருட னகலத திடரது செ
ய்தா யேழையே னியற்றுமைக் மாறென், குஞ்சரக் கோடுத் தரள
முமகிலுங் கொணருமுத் தாறுசூழ் விருத்தக். குன்றினி லமர்ந்து
விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே (௩)

ஆம்பல்செந் தேறற் கொப்பளித் திடுத லினையின் வாய்மொ
ழிவலிய, வைம்புல மென்னுங் கரியினை மட்டக்கு மங்குசு மோமன
மென்னு, மேம்படு புரவி கொட்டிற் லடக்கும்வெவ்விப கலினமோ
கொடிய, வினைதரு கருமேந் நியமெனும் வீரலிறலினர், ஞ்செலு
கடக்குந், தூம்புடை யெயிற்றுந், கட்செவிக் கயிரோ துறக்கிடு முட
லெனுந் கேரின், றொடக்கினை யறுக்கு மரங்கொடிலா வழுதோ
சுவைக்கரும் போகனி ரசமோ, கூம்பலின் தலர்ந்த நீலமுஞ் சேலு
ங்குலவிய பண்ணைசூழ் விருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற்
றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (௪)

அந்திவெண் பிறையை யினைய வொண் ணுதலா ரகிற்கமழ்
முகிற்குழ றனக்கே, யாலமு மமுது மமர்த்தகட் கயந்தே யாம்பலே
யினையவாய் மொழிக்கே, கந்தடு களிற்றின் கோட்டினைக் கோவ
கைக் கமல நாண் முகையினைப் பழித்துக். கனகமந் தரத்தைக் கடு
க்கும்வண் ணகிற்கே காதலா யறநெறி மறந்திங், கிங்கமா நிலத்திற்
பிறப்பெனு மோரே ழிருங்கட லிடைவிழுந் தினைக்க, வென்னை
நின் கருணைக் கலத்திடை யிவரவித் தினிபவீ திறவருள் புரிவாய்,
கொந்தவிழ் மலர்ப்பூம் பொங்கரு மெயிலுங் கோதறச சூழ்தரு வி
ருத்தக், குன்றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற்றிருக்குங் குமாரதே வெ
ன்னுமா முனியே. (௫)

௩௪ ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்.

அருக்களே வகத்தி லாணவ விருளுக் கன்றிய மாயையாம்
வெய்யி, வகத்திட வெண்ணெண் ஈலைகளா னிறைந்தே யருளமு
தந்தனைப் பொழிந்து, திருக்கிள ரடியார் கண்மலர் குவளை திறந்
துரீர்த் தேன்பொழிந் திடவே, சிவப்பிர காசங் காட்டிமீ தெழுந்த
திங்களோ கார்மிக மென்னுஞ், சுருக்கமில் கடற்கு வடவையோ
பாவத் துகளெனுங் காட்டினுக்கனலோ, துன்னிய கானக்கனற்கு
மா முகிலோசுடருநின் பதத்தியல் புணரேன், குருக்கிள மணிக
ள் குயிற்று பொன்மாட கூடங்க ளொளிர்ந்தும் விருத்தக், குன்
றினிமமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமாழு
னியே.

(சு)

வினாவுறு மந்தக் கரணமோ மென்றும் வீண்படு வீடயமே
விழைந்து, மிகுத்திகி காமங் குரோதமே முதலா மேதையில்லுண
ங்களான் மெலிந்துந், தரையினிற்றுக்க சுகமவை யடுக்குந்தன்மை
யா லனுதினந் தளர்ந்துந், தக்கவே டணைகண் மூன்றினாற் றவித்
துஞ் சாலவே மயங்குமென் றன்னைக், கரையறு முத்தி யிலவண
நீரைக் கார்முந் ததைக்கச டறத்தீந், கலவவே செய்யு மாறுபோ
னீயென் கசுடறுத் தாண்டருள புரிவாய், குரைகட வெழுந்தவின
னிவார் தேரைக் குளிர் பொழி நடித்திடும் விருத்தக், குன்றினி மம
ர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்குங் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (எ)

அரியவா ணவமா மண்டம்விண் டடியே னவனியில் வெளிப்
படப் பெரிது, மரியதோர் கமடமழகிய வனமீ னஞ்சிறைப் புள்ளி
வை போலக், கருதுநெஞ் சதன லுன்னியெ கடைக்கட்கருணையா
னோக்கியேபரிசங், களிப்புடன் செய்தே யளிப்பது கொடியேன்
கணித்தினி கெங்ஙன மறிவே, நெருமையின் குலங்கன்சரோருக
மலரை யிக்கினைச் செந்நெலைக் கறிக்க, விருகடை வாயாற்சொரியு
ம் வெண்டரன் மிளநிலா வெறித்தலிற் குமுதங், குருமதி யென

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம். ௩௫

வேண்ணுமுறுக் கவிழ்ந்து கொங்குயிர் பண்ணைஞழ் விருத்தக், குன்றினிலமர்ந்து விளங்கி வீற்றிருக்கும் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (அ)

இரவுநண் பகலு மிலாத மக்தியத்தி விருந்திடுந் துருவனைப் போல. விரண்டுதட் டகத்து நிறைபொருள் சமனா யிருந்தநற் றரர் சமுட் போலப், புரையுறு சகல கேவல மதனிற் பொருந்திடாதி னிய சுத்தத்திற், பொருந்தியே யகந்தைதவிர்துநான் வாழப்பொ ருந்தவைத் தாண்டருள் புரிவா, யிரவியி னிரத மிழுக்குமேழ் பரி யி னெழிற்குரந் தாக்கவே தெங்கி, னிருங்கனி தகர்ந்தங்கிழிந்திடு மிளரீழிலஞ்சியிற் பண்ணையிற் றதும்பிக், குரைபுலன் முத்தநதியி னிற்பெருகுங் குறைவிலாச் சீர்திகழ் விருத்தக். குன்றினிலமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்கும் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க)

கன்றினுக் கிரங்கிச் சுரபிவந் தின்பால் கதறியே யினிதளித் திடுமக், கன்றினைச்சரபிக் கணுவளவேனுங் கருதுகைம் மாறிலா ததுபோ, லொன்றுநன் கறியா வேழையிங் கிவனென் றுன்னிரு தாட்சரோ ருகமென், னுச்சிமேல் வைத்துத் தலையளி செய்தா யுனக்குநான் செய்வதொன் றிலதாற், றுன்னிய செந்நெல் கன்ன ல்பூங்கதவி தோமறு பூகமொண் டெங்கு, துருமமு நெருங்கி வரி சையினிருத்தல் சுரரிழிந் தேநதி மூழ்கிக், கொன்றைமா லிகை யான் பதந்தொழு தேகும் படியெனக் குலவிடம் விருத்தக், குன் றினி லமர்ந்து விளங்கிவீற் றிருக்கும் குமாரதே வென்னுமா முனியே. (க௦)

ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிகள் பதிகம்

முற்றிற்று

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறு

முதலாவது

ம ஹ ர ர ஐ ர து ற வு.

பா யி ர ம்.

[கணபதிமூலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள் பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழ்த்துப் பிள்ளையைச்சிக
ரிக், குமரசுருருவை யிடகிரிராஜ குமாரியாம் பெரிபநாயகிமை,
* முமலமுமொருங்கே யகற்றிடும்குணமுதல்வனைச் சாந்தநாயக
னை, நமசிதணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வா
ழ்த்திடுவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில் விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போலவந்
தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் தன்னைமற்
றவன்ரன், நறைமலரடியைப்போற்றிடுஞ்சாந்தநாயகன் தன்னைமற்
றவன்ரன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமாமுனியை நெஞ்சினுளிருத்
தியேபணிவாம். (உ)

[ஆழ்த்துப்பிள்ளையார்துதி.]

தொய்யின முலைக்கோடினகெவான் றுதிக்கைமூன்று விழி
துரிசிவ். துய்யசைவமுதன்மகமுந் துவக்கவருமொண்பிடியுலகம்,
உய்யவசவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைவத்தில், வையம்பர
வுமாழ்த்து நாமெங்கரனை மனநினைவாம். (ங)

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆ - ந.

[வீருத்தாம்பிகை துதி.]

வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக் ளிறந்துயிர்கொடுநெறி
மேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணுகாப்பதி
தன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்றுதெளிவிக்குமிறை
வியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகியுலகுக் கனைமுதல்வி
யைப்பணிந்திடுவாம். (ச)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையுமையு
ளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதய
னமரங்கள் போற்றத், துங்கநான்மறை கடுதித்திடவைந்து தொழி
ல்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளை
த்தினம்பணிந்திரொழித்திடுவாம். (இ)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

வேறு.

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தன்னை யகற்
றியமலமாகி, மருளிலதாய் மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்தி வாய்த்திடவே
காத்தருளிவானோரேத்த, இருள்கெடவேமிளிர் மிருங்கழல்களா
ர்ப்பலிஹைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்துவாழந், தெருண்மருவும்
றைநான்கும் பரவுந்தில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

[விநாயகர் துதி.]

வேறு.

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (எ)

[சப்பிரமணியர் துதி.]

வேறு.

கடிகமழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுரீரீப
மடலவீழ்செழுந்தார்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம். (அ)

[அடியார் துதி.]

வேறு.

வண்டுமூயலவ்கன் மாயவன்மலர்மேல் வதித்தநான்முகன் ம
றையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொ
ண்டுடியிடைபுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொ
ருளைனக்கருதித் குலவியசாதனக்கரிந்து, மண்டியவடிபார்யாவர்
மற்றவர்தான் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (க)

[அவையடக்கம்.]

வேறு.

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோபக * ழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால்.

[நூறுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

வேறு.

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ் கடற்றூளை
மாராஜன், அங்கண்மாரிலத்திற்றுறந்து வீட்டைத்தவரியவிக்காடை
யைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றிசைப்ப விசைத்த

* இலஞ்சி - குளம்.

னன் வீழுகேட்டோர், கொங்கவீழ்பொழில்கூழ் பழமலையுறை
யுங் குமாரதேவென்னுமா முனியே. (௧௧)

வாழ்த்து.

வேறு.

சிவன்றிருவுருவாமைந் துசின்மயவெழுத்துமவாழி
நவந்தருநீறுமவாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருககுமாரதேவன் கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்துமவாழி. (௧௨)

பாயிரம் முற்றிற்று.

தூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ்சொல்லும்படிவேண்டி குதம
ஹாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்]

வேறு.

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற் றங்கியமுனிவர்களுக்குதன், வர
ப்பணிந்தேத்திக் கதைகள் பற்பலவா வருத்துரைத்தனைமஹாராஜ
ன், திருக்கதையெங்கட் குரைத்திலையதூர் செபபெனசசுருதியிற்
சொல்லுந், சுருக்கமில்லாதையிதுவெனத்தொகுத்துத் தோமறக்
கேண்மினென்றுரைக்கும். (௧)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்ணீனத்தே மாவிறெண்கனித்தேன் குலவியபல
வினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுருத்திடுகதன் றுன்
நிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தருவயலிற் பாய்தரவிளையு மிரு
கருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தா லுயிரெலாம்புரந்தங் கி
ருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (௨)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சுலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ங)

வேறு.

தருமீழலரச்வைஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதவின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்தோளான்
செருவினிலரியேறன் னன்றேறெடுநிமிற்றும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான் மூவுலகளிக்கும்வேலான் (ச)

வேறு.

அரசர்வந்திதிதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினுனயாளிமொய்ம்பினான். (ஞ)

அரசர்கமுடியுமுகவிருந்தாளினான்
எரிகவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினான்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினான்
தருந்திக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (சு)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன் னூர்பாகடையு கவமுத்தத்
பவளவாணகையார்கீதந்தனிரடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றானேகுழ. (எ)

இந்திரனாலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன் சுமந்தபூவணையின்மீது

வந்திருந்தவனிடன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திமெரசர்கோமான். (அ)

[அரசன் மனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் வியாகுலமுறல்.]

தாம்புடைப்பிறையெயிறுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினுற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னா
மேம்படுபதல்வரந்தம்வீறுடைவயிறிறில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிற்தையாகுலங்களுற்றான். (க)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுகலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றேயுந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிகட்பவளவார்சடையான்மன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமுகிதிக்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாருதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (க௦)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரேட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றூனமீந்துந்தருமெண்ணன்குசெய்தும். (க௧)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்மனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைததேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமன்மஹாராஜனென்றே. (க௨)

வேறு.

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றா

ஒதவெண்ணென்கலையுமுணர்த்துவித்

தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்

போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (க௭)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலும் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி

கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்

படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா

வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (க௮)

[அரசர்களுக்கு விவாக பத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்

இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு

முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்

தடங்கொள்சேனைகளுக்குழ்வரச்சார்ந்தனர். (கரு)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல்

கூறப்பட்டது.]

வேறு.

வடிகொள்வெண் சதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக்
கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தம் குங்குமந்தன்னூற் கமழ்தரமறு
கெலாமெழுதிப், பொடிகள்சிந் துரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமல
ர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மு தெயின்மேன் மாடமொண்சி
கரி கோதறப்புதுக்கியேகுலவா. (க௯)

வேறு.

கதலியுங்கமுருகட்டுங்காவணமலங்கரித்துப்

புதியதோரணங்கள் கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்

இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலக்கரித்தார்.

(கஎ)

[இதுமுதல் ந-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

வேறு.

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தாடுதூரிசிலா
மூல்லைமலைமுருகுவிரியவே.

(கஅ)

வேறு.

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாடையரெழிலிற்போதன்மருத்தெடுத்தியிரோடேய
ஒவியந்தீடினானென்றுல்கினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுடைநிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே.

(கக)

வேறு.

இலங்கியவாலொண்டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோங்கி
ணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல் † குமி ‡ நிருகுவனை நண்ணு §
செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய ¶ புயலைச்சுமந்திருதாளாற்றே
மிலா மின்னெனநுடங்கிப், பலந்தரப்படரும் கொடியினவேதப்
பண்பினின் மன்றல்செய்வித்தே.

(உ௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்திகணவன் முதன்முனிவார்க ளருமறைக்கிழவர்கடம்
மால், பொருந்தியசுங்கைப் பூம்புனலாட்டிப் பொன்னவமணிகளா

* ஆம்பல்-அதரத்துக்கும், † குமிழ்-நாசிக்கும், ‡ குவளை-கண்ணுக்
கும், § சரோருகம்-முகத்துக்கும், புயல்-கூந்தலுக்கும் உவமை.

மருயின்ற, விரிந்திமடங்கன் மென்றவிசேற்றி மிரிர்நவமணிமுடி
கவித்துப், பருத்தர்வேலான் பெளவமார்புவியைப் பரியென
தோன்றல் பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச் சூத
மஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள்
பின்னும் வினவச் சூதமஹா முனிவர்
சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றி யிருந்தனன்வேந்தன் றோன்றலும் பார்பொ
தூக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசை விசய
முஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப் போகமேதூய்த்து மடந்நையோடி
ருந்தனென்றான், வாணகவேலவன்பி னென்செய்தானென்னம
றையவர்க்குயர் முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மஹாராஜன் முத்திக்கு ஞா
னமே சாதனமென்றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுஞ்சாணு மோர்நினவாகி மாறுபாடின்றியோர்காலுந்,
தனையுணர்யோகி தந்தைதாய்கடவு டங்களைமனுதின மிறைஞ்சி,
அனையவருரைத்த நெறிகனிநடந்து மருத்தங்கண் மனதினிற்றரி
த்தும், வினையமதுடனே நான்முறையவரை வினவியுஞ்சிலபகல்
போக்கி. (உ௩)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்கனிற்ற முணர்ந் துசா
வித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதூர்கிச் சுகமதையடைந்தனுதி
னமும், இனிமையதாக விருக்கலாஞானத் தென்றெனி ஞானிகட்
சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நாடொறும் வினவினர் நன்
றாய். (உ௪)

[இதுமுதல் ஈ-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குருசேவையின்றி விளங்காதெனத்துணிதல் கூறப்பட்டது]

இருவரிலரசன் தனக்கறிவோங்க * விருவகைச்சார்வையுமக ற்றிக், கருவுடற்காவ றனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாது மெய் யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற் றற்றுமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்குமேழ் ம்ஞானீக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டெ ன்மன த்தினிற்றுணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசை பொருந்தியேநின்று மகிதனின் ஞானியா மெனவே, தனைமிகமதிப்போன் தன்னைவந்தொருவன் தந்திடுஞா னமென்றுரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன் தன்னைவே ண்டித்தென் னம்பழந்தனையே, இனம்பணித் திரிவோன் புத்திபோ ன்மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர் பெரியோர். (உசு)

வெதவாகமசாத் திரபுராணங்கள் விளங்கவே கற்றுணர்ந்தவற றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிக், செப்பிய வந்நெறியத் தனிற், சாதகமிலாத குருவினையொருவன் றுனடைந் தானந்தம்வி னவல், ஏதமாங்கமுதை தன்னைக்குங்குமத்தி னியல்புகேட்டிடுதல் போன்மென்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சீவர்களிடத்தி லருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவு மெய்ஞ்ஞான ம், ஆவதோர்வடிவாம் வேதமாமுனியை யாவ்வாரணய்த்தி லடை ந்தே, தேவர்கடேவே துன்பமோர்காலஞ் சென்றிடா முத்திதா னெய்திக், சாவதும்பிறப்பு நீங்குமோர்நெறியைச் சாற்றெனக் காழ் ந்திடமுனிவன். (உஅ)

* சாவு - புறப்பற்று, அது புவனமும் போகமுமென இரு வகைப்படும். இதை உக-வது பாட்டிற்காண்க.

† மகி - பூமி.

[சற்குரு மாணக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம் புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின் மட்டட்
னினேவு, மொருவியேயுடற் காலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கங்
வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங் கூடுந்தானா
வேபவத்தின், கருவழிந்திடுமிந் நெறியைநீலிரைவிற் கைக்கொண்
டு செல்லெனவுரைத்தான். (உக)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவா லையமுந்திரிவு மகன்றிடத் துணிவதாக்கே
ட்டு, முன்னெறியான வரசிபற்கையினின் முயன்றனன் றிறிதுநா
ளொருநாட், பின்னெறியுனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திடவ்
டைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்தப்புரத்தில் வதிந்
தனனொருவனாய்த் தனித்தே. (கூ0)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தன்னைவந்துகண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலேவேண்டாது
துறவுபூண்டு வீட்டைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விடத்தே
கி, அரசனைநோக்கி நித்தியகரும மகன்றுவாளா விருந்திடுதல், அரச
சிலக்கணமன் மெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியே வேந்தன்,
அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னை யறியவேவேண்டினன்றே.

ஆண்டதோராசு தனிலும்போகத்து மாசையற்றே னினிவே
ண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்தே மனத்த
சை வறத்துவீட்டைவேன், பூண்டவென்மனமிந் கினித்திரும்பாது

* இப்பாட்டு-மெல்லின வெதுகை.

போகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்டலனீங்க ளரசனா
வேறே விதித்துக்கொ ளுங்களென் றுரைத்தான். (௩௨)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினினிளமையிற் சூட்டத்,
தீதின்றியுனது புயவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினையினிமேல்,
சீதியினுணிய மதியினாகரவி னின்னைப்போ லொருவர்மற்றுளரோ,
ஈதியநகையதன் நிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ மன்றிவேறுளதோ.

அலதுதீயேகி னவனியுங்காப்பற் தவத்திலே யலைத்திடும்யாழு
ம், சலனமதுறுவே மித்தகையெமைசீ தவிக்கவிட்டேகுக்ல் கடனா
ன், நிலகிடவெமக்கீ தருளெனவமைசச ரியம்பிட வரசனும்பார்த்
தே, உலகமெய்யெனவெண் னுறுமதியுடையோர்க் குரைப்பினு
முணர்வுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கை யற்பமற்றிதனா லெய்திடுந் துன்பினுக்களவி
ன், தவ்வகையதனை யுகமின்மையினா லறிசிலிர் நீங்களின்பென்றே
எவ்வகைநினைந்தி ரினியெக்காலுங்கட் தீதின்பமலதெனத் தோன்
றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்றா துங்களுக்குலகயுகுதிக்கும்.

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப் போம்போது
நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றமற்றனேக மாவிரித்தரசனெடுத்தமைச் சர்தமக்கியம்பி,
நின்றுபின்னவரை ரிலுமெனநிறுத்தி ரிதிதுனும் பொன்மனைவி
டுத்தே, சென்று பின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும்

சஅ

மஹாராஜா துறவு.

பின்னொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாசியினோ
சையினமுதார். (௩௬)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அவ
ரவரவர்போக மென்றதேபாயி னொருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவ
ரவர்தேக முளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி, அவரவரடைத
னெறிகண்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. (௩௭)

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற் பிரிந்திடு
மால். வினையினுல்பாருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வுச் சுகை
யலவே, வினையிலையுங்க ளிடத்தினுனிருக்க மெய்யுணர்வான்றை
யேநாடி, வினையறுகானம் புகுதகேவேண்டி விரும்பினே னீர்நிலு
மிவ்வன். (௩௮)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி யரசனைத்தடுத்தல்.]

என்றநல்வேந்த னேதிலார்போல வேகினனைவருங் கண்
னீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமர்கள்பின்
னேகி. இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியைநீ யேருதனீதி,
அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீ துரைத்தனனன்றே.

[அரசன் உறவுப்பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

வேறு.

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயிர்சுட்
கெல்லா, முறவாகுஞானநனி பகையாகுமஞ்ஞான முய்த்துநோக்
கி, உறவானவையடைந்து பகையாகவிலைநீங்கி யொருமையா
க, உறவாதனைக்குத்தா னேயெனமற்றுறவுவிடுத் துறையுலமன்
ருன் (௪௦)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம் புதல்வனெனும்வாஞ்சையினுற் றும்பி
ன்னேகி, மைந்தவாவெங்களிற் வரையுமெவர்காப்பதற்குவைத்தா
ய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றிருமுகத்தைத் தி
ரும்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயி நெரிகின்றதெனவுரை
க்க நேங்கிமன்னன். (சுக)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தைய ரன்றெனல்.]

அறிவைநோக் கிடிலதற்குத் தாய்தந்தையிலையிவ்வுட லதனை
நோக்கி, லிறையுநீருபாதான காரணமன் * நிருமாயை யினிலுண்
டாகுங் குறியிதுவிக் காயின்மண்ணி லெனைப்பெறா தவரிலையக்
கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரேநீர் நில்லுமெனவிருவரையுநீத்து
ப்போனான். (சஉ)

[மனைவி ஆவலுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்க டமக்கிலக்க ணங்கூறுதூலதனி லதனையெல்லா,
முரிமையதா வுடையவளா மினியமனை தொடர்ந்தேகி யுருகிநின்று,
பரிவினுடனடிகள்பணிந் தரற்றியேபதைபதைத்துப் பணிகண்பா
யத், தரியனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமேனுஞ் சாவே
னென்றான். (சரு)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுநோக்கி நிற்கமாட்டா,
துன்னுடையநாயகனென்றென்றையேகருதிநீ யுழல்வதென்னே,
மின்னையவிடையாய்கே ளனைவருக்குநாயகனோர் மேலாமீசன்,
அன்னவனையேதேடிப் போகின்றேனெனவரசற் கரிவைசாற்றும்.

* இருமாயை-சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானது பொதுவே துலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்
லா, லானமாதிரையலவோ விடுகவெனவறையும்ப தியானவுன்னை,
ஈனமாவிகெவென வறையும்தோ துறவறமிக் கெனக்கென்சொல்
லும், ஆனதா லுமையொழிந்து கதியிலையே யெனவெணியா னடுத்
தேனென்றாள். (௪௫)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறா தறைந்தனை நீ விவேகியே யாவாயானு
ந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினைசை விடுத்துவனஞ் செல்லாநின்
றேன், நாகமுலையாயெனுரை தடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடுதன்
னிற், போருதியென் றவனைவிடுத்தேதிவரைப் போலகன்று போ
காநின்றான். (௪௬)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாது
லன் வீட்டிற்குப் போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிலிலங்கநிற்றல்,
அரிதாயதகைமையினு லெங்கியேபதைபதைத்தம் கவனைநோக்கித்,
தரியாதுகதறியே வினைதனையேநொந்துதான் றளர்ந்துநின்று,
தெரியாதுமறைந்தவிடந் தனின்மிகவுமுருகியே தேம்பிவீழ்ந்து. (1)

வேந்தனையுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீச
ன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றனவிற்கேர்துநிற்
கும், போந்தவுமை யெக்காலங்காண்பேனா னினியெனவேபுலம்பி
மாதும், சார்ந்தனன்பின் றிரும்பியேநகரதனின் மாதலன்றன்
சார்புதன்னில். * (௪௭)

* இப்பாட்டு - ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

[இதுமுதல்-கசு-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே
ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகர்வீடுத்துத்தேசநாடுகளுமகன் றடவிசென்றே
இரவுபகலகநிலையேநிலையாகவிருந்தவர்களிடமேசேர்ந் து
பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள்வினவியவர்பகரக்கேட்டுத்
திரமணுமாயொருவராற்கலங்காதஞானியாய்த்தீரனாகி. (சக)

வேறு.

நகர்தனிலேகிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடாநாண்மின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனயுலாவலுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிந்ஃபாருந்திடம்பற்றென்றெண்ணி
இருந்திலனோரிடத்துமென்கெங்குமொருவனாகித்
திருந்தியசமாதிவிட்டித்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்கென்குமேகமேநோக்கிரின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமூலகமென்கேதோன்றிடுமென்னநோக்கித்
தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும்
தோன்றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத்தோன்றிடுஞ்சொருபத்தென்றே
தோன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ்சொருபமேயென்றுகண்டான். (௫௨)

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த்தோன்றியேயின்பமாகித்
தோன்றிடுமதனாலந்தச்சொருபமேயென்றுகண்டு
தோன்றிடுஞ்சொருபந்தன்னிற்றேன் றுமீதசத்தேயென்று
தோன்றிடுஞ்சொருபந்தானாய்த்துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். (௫௩)

கடிகநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாராட்டமின்றி

மடிவிலாமனத்தனுகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத் துமாகிச்சயஞ்சோதியாகிரின்றான். (௫௫)

தன்னையெயன்றியொன்றுந்தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையெயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையெயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையெயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்த்தான்வேந்தன். (௫௬)

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிப்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடினமுத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கணடுவேற்றிறுந்தன்னிளமைவேந்தன். (௫௭)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசான்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
பூகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாழுடித்தான்மன்னன். (௫௮)

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளூயில்லாவரும்பொருணமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பார்தானேயானான். (௫௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்தினைப்பாறியேந்தன்
இறையனவேனுந்துன்பயின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைந்தேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே. (௬௦)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதாயோன்

* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சவரும்பற்றி
அங்குருவகற்றிரின்றாணந்தியாகிவேந்தன். (௬௧)

சீவன்முத்தர்கன்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றாச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிரின்றன்கேடிலாஞானவேந்தன். (௬௨)

[இதுமுதல் ௪-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் நன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முன்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டிமென்றே
கத்தனாமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (௬௩)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று
மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (௬௪)

ரதமுதற்சேனைகுழரத்தசிகங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணனாய்மேனியுருத்தெரியாதரீராய்
முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவனொருவனாகி. (௬௫)

கரிரதயிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையுணின்றியூரெங்குமுண்பானாகி

* இங்கு - பெருங்காயம்.

அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்ருளே. (௧௧)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினாவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோரசனும்லையில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்னுவதேனையீதன்றி
இவனெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாதே. (௧௨)

பதத்தினேவேண்டின்முன்னம்பற்றிரின்றில்லமத்தைப்
பதப்படரிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோனான்பார்வையிற்கூடுகியெப்
பதத்தினேவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (௧௩)

[இதுமுதல் ௪௩-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடைகூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயடைவுடன்வினவிக் கேட்டாய்
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது
சுமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கண்ணராய்
நமைவிடவேறேர்வேந்துநாட்டிலையென்பதொக்கும். (௧௪)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படரிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்னான்பார்வை
விதமதிற்றேன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயமுந் துவோருக்கெங்கனம்பார்வைதோன்றும். (௧௫)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதினாக்கூடும்வீடு
கனவுண்ணோக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வுபந்தோன்றவறைகுவநாமேகேளாய். (௧௬)

வேறு.

தென்றிசைநடப்போர்க்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயுதஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்க்குத்திசேரார். (௭௨)

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிப்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். (௭௩)

அந்தமநூதியுமிலாவீடடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந் துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தகைவினம்பாதென்றும். (௭௪)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந்தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும்
தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச்சோகமறவேகேட்டிடுவாய்
தோன்றுபொருள்களரித்தமுமாய்த்தாய்மையின்றித்துக்கமுமாய்த்
தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள்சுகமாய்ச்சுத்தரித்தமுமாம். ()

வேறு.

பாலனாபருவம்போம்பன்னுமுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையுன்றிக்குன்றித்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங்கல்லென்றழதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிகொட்டிடுதெலொருதலையே. ()

சருவினின்றமுழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுக்குமரப்
பருவந்தனி லும்போந்தருணப்பருவந்தனி லுமழிந்துபோம்

உருவநெடுகுழப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (எஎ)

பஞ்சபூதமழிந் துபோம்பாணுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசர்மடிந்திவொர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
வஞ்சவார்கள் * போகிபதந் துஞ்சம்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சந்திருமால்பதந் துஞ்சந் துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். (எஅ)

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாருந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென் றும்பரமபதம். (எக)

அரந்தையதனையொழுங்காகவறையக்கேனீயவனியெல்லாம்
பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம்பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில்
பொருந் துபெரிய துன்பைந் துபோய்மாண்டிறிவதெண்மடங்கே
இருந்ததிதியுமிரண்டாருமிளமையென் றுமூப்பென் றும். (அ0)

விருத்தபருவமிகத் துன்பம்விளங்குமிளமையிரண்டவையின்
வருத்துபிணியின்மிகத் துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றாகும்
கருத்ததறியாக்குழந்தையென் றுங்குமாரமென் றுங்காளை யென் றும்
அருத்தமறியாததிற்றுன்பமடையும்பாலப்பருவத்தில். (அக)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிற்தைகலங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முந் துபசினோய்காமனோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருடேட
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறாதொழிற்றுன்பம். (அஉ)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனும்பொருந் துந் துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிகுத்தவரசராலுதவுந் துன்பமொருகுடைக்கீழ்

விருப னுகிளைய்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. (௮௩)

மாகர்க்கசுரர்பகையுள துமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுள தனங்கனுள துநசையுள து
போகத்தமுந்தன் மிகவுள துபொன்றலுள துகற்பத்தே
சோகத்திறங்களியையுடைய துறக்கத்தென்னை சுகமுளதே. (௮௪)

தேவர்மனிதர் துன்பத்தின் நிறங்களிவ்வாறாகியிழில்
ஆவகீழா * மிருகமுதலசரமீருமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லை சிரயத்திவ்
நோவ துன்பஞ்சொல்வதெனநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. (௮௫)

வேறு.

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாஸையசத்தே
அந்தவயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே
தந்தமனத்திறந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனதின்னருயுகித்தமைச்சபாராய். (௮௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திரிந்துளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிவாதோருழல்வாரீக்கமாட்டார். (௮௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருவகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (௮௮)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்

* விலங்கு, புன், ஊர்வன, ரீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-௫.

அன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடும்
கன்பரமஞானநாட்டமமைச்ச சொல்லாய்.

(௮௧)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணர்வெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையுதித்துணராய்.

(௯௦)

பேதவாதினைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழிவிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சிதமதிபோற்குளிர்ந்துசென்னவெப்பந்தீரும்.

(௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந் துரிமலமனத்தோர்தீரரெனினுமொழிந்தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந் துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்ச சொல்லாய்.

(௯௨)

முனமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்றமேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாய்மாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல.

(௯௩)

ஒருத்தனோருளையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார்.

(௯௪)

வேறு.

மனையினின்றாலும்பொருளாயிற் சார்வின்வருத்தனங்கெடுத்த
வின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம்விடையவின்பதனிலெட்டுணை

* திருக்கு—அறிவு.

யாயினுமாயை, பிணையதிற்றமதுபிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந்நான்கு மில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ் செயுங்காற்றள்ளி + யின்னிற்றலேதகுதி. (௧௫)

திதுறமணையின் பிணையிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமே வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ் சாத்தியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானத்தமே விடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகு மென்றறைகுவர் பெரியோர். (௧௬)

இல்லறமதனி லுறைந்துளோரிடத்தி விருப்பினுஞானக்கீழி ரும்பிற் புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லிஊத்துற வென்னும், நல்லறமடைந்தோ ரிடத்துறைஞான நற்றங்கமிசையி ரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடொயி னில்லிப்ப ன்றுஞானிகட்கே. (௧௭)

முனமனை வர்களுமுறைவதுமில்ல முத்தியை யுணர்ந்தறிஞர்க ளும், பினமதினின்றபடியினாற் சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ, மனமதினிதனையுக்கிரியமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. ()

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படை கொண்டு, மூடியவிருளை முழுதையுமவீசி முடிவிலவீடதனையே யுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன் பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தினூரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினி னியல்படைவார். (௧௮)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய் ஞானமேலிகொலையினிந்த, மனையின்பங்கான்றசோற்றிற்கண்டுவர்த்து மாற்றியேகை விடவருமேல், தனையுளபடியே யநுபவமதனிற் றுணுணர்ந்தானந்தமடைந்

தோர், பிளையுமவ்விடயம்பூண்பர்களெனவேபேசுதல்வழங்குமோ சொல்லாய். (௧௦௦)

விடயவிற்பதனி * னசையுனோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின் பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற்கேட்டவக்கணமேயவற்றினை யகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்ஞானவானந்த மெய்திடுனோர்க ளும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றற்கண்டன ர்நகையரோசொல்லாய். (௧௦௧)

பற்றிலையாயினவை யினிலிருப்பேன் பழையபூழ்வினையெனி லாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோபூட்டிஞ் சகவிற்பிலிறையெ னுமிச்சை, முற்றணர் ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலா னந்தமேபருகி, நிற்கலேமீட்டிவழிப்பினுங்கானனீரிழ்கண்டுண் முகமடைவார். (௧௦௨)

பவமதையினிமை யெனவெணிலிடயம் பற்றிநின்றழன்றவர் தாமே, பவமதையி னிமையலவெணிலிடயம் பற்றறுத் தருட்குரு வடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தருளிற்பரவிற்பமடைந்த வர்தாமும், பவமதையினிமையென வெணினலவோபற்றுவர்விடய விற்புரையாய். (௧௦௩)

கொடிமுதல்வாடும்வோர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திழற்க ளைந்தும், படியிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல்பகாதிசயமஃதினைப் போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தாளுகி யகப்பற்றை யறுத்தவரிடத்து ம், மடிவுறுமனையல்லவிரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்றறை வார். (௧௦௪)

ஆணவமதனைத் தோய்ந்துடலினை நாளுமெனத்தின வெரிவ வையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடிலோன் பேரிற்பத் தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலை யதின்ஞானம் பொருந்தியச்

* நசை—ஆசை. † உண்முகம்—அந்தர்முகம்.

சொருபூந்தானாகி, ஏனவானந்தத்தமுந் து வோன்விடயமெய்திடின
ஞானமேயிலையால். (௧௦௫)

வேறு.

கனவதனி லுணர்வில துகாணுந் தனுவா திகளைக்கருதியேநின்,
றுனுமவரினி துகனவென் றுணர்ந்தவர்கணசையி லதினுலகுதன்னி
ல், தனதுசயவுருவதனை யறுபவத்திற் றுணுணர்ந்திச் சகமதெல்லா
ம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின் பின்மையநீங்கும்

கதிரவன் முன்னிருளிநுக்குயனமுடையொருவன் குழிக்கண்
ணைவீழும், அதிகவலிச்சுரனமார்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறை
யக்காரம், இதமுளபாயசமுரிர்ம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனி
ச்சைபேன் றால், விதமிவைநான்கினுக்குங்குறையதின் ஞானிக் கிழு
க்காகும் விடயஞ்சென்றால். (௧௦௬)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமெ
ன்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட்கின்றியமையாத தொழிரொடங்கி
நிற்றல், அங்கியைத் தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடாததின்வினைகள்
டுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம் விடயமதில் விருப்பாதி
சாராதென்றல். (௧௦௭)

உணர்வுடையஞானியெவை : புரிந்திடினுமிழிவிமிழி வுரைத்த
தாகின், இணையிலரு தீயனென்பர் யுகமில்வதனான் மற்றெவைகள்
செய்தும், அணைவதிரூழ்வெனுமவனேதீயன் மிகஞானமதற்காகுந்
தாழ்வால், நணுகின்னரோ ஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெய
ரு நண்ணிநிற்றல். (௧௦௮)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங்கனவயிற்றையுடையதுவுங் கரு
திப்பெண்ணின், உருவதனைக் குறிப்பதினோக் கிடிற்றோன் றுமுள
படியேயுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவ னருளிற்சொருபத்தை

* இப்பாட்டு-எட்டுத்துக்காட்டுவமையணி

யநபவமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தஹும ஞானியென்போருமேதிற்றேன்றும். (௧௧௦)

அருச்சுணற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவை; பார்த்தேயறைந்த டுநூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சரிதை யது கணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசார முடையோனே ஞானியில் லோன்விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சவியது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய்தீரனாகி. (௧௧௧)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டதிகயித்தல்.]

வேறு.

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றவாக்குத்தனையடக்கிரிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொன்றஞ்சமாதிதனையடைந்தான்
நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிநேர்மைபுதிதென்றதிகயித்தான். (1)

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்மன்மைகூறல்.

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லையாயிக்
எந்தவுணர்வுகொடுநிப்பேமென்னவமைச்சன்யுகித்து
வந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம். (2)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும். கேட்டோர்கள் அரசனைக்

கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்

தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்

விதேக முத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாதென்றுமீம்முனிபோல்

தேட்டமுடனையவரவர்கடேடிவந்துபணிந்திடவும்

டுநூல்-அருச்சுணற்கு பகவந்தீதை; இராமருக்கு - ஞானவா
கிட்டம்.

வாட்டமுடனேதாய்தந்தைமனையான்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவரறிந்து
பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றேன் றுமெனத்திரும்பித்
தந்தமிடத்திற்சென்றூர்கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தையொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திதானானே. (ககரு)

வேறு.

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேறுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினுண்டவெழிற்கூருபரையேவாழி. (ககச)

வேறு.

அரியதுதவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுதவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிவேமணியினைப் * பிண்டிக்கீதலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉக.

மஹாராஜா துறவு - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

நண்பதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சு த் த ச ா த க ம்.

பா யி ர ம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

சூதானமாயையோரைத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானபாதம்பணிந்துபோற்றிதெல்செய்வாம். (க)

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

வேறு.

அருமறையுச்சிதனில் விளங்குவதா யனாதியாயமலன்மற்றமலை,
இருவர்க்குநிகழ்ச்சியாயந்தவினைவற்கிதயமாயிலிங்கரூபமதாய், ஒரு
கிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்தமுடையதாயுலகெங்குநிறைவாய்த்,
திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தேவைநாடொறு மிறை
ஞ்சிவொம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமுமலர்க்குமுலுங்குறுநகையும், கரக
மலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதனமுநூலிடையும், அரகர
வென்போர்க்களித்திடும் பதத்தோடஞ்சலென் மென்னெதிர்தோ
ன்றி, உரகதியளித்த பெரியநாயகியை யுளத்தினிலிருத்தி யாழ்த்
திவொம். (ங)

பங்கயன் றிருமாற் கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாயகியே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக்கருத்தமதை, அங்கையினெல்லி யெனவிளக்குவதா யமலையேயுனக்கிதயமதாம், துங்கநன்னெறியொன் றுளத்தினும்விளக்கித் தொண்டனேன் வாக்கினுமுரைப்பாய். (௪)

நூலவரலாறு.

உலகிலெச்சமயங் களுமுரைத்திடுதற் கொருவிரோதங்களுமின்றி, இலகும்ச்சமயங் களுக்குமேலாகி யிலங்கிடுமுபநிட நெறியை, அலகிலெம்மண்ண லருளியவகையுன் னகத்திலும் விளக்கி வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பே மென்றனள்விருத்தக் குன்றில் வாழ்பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன் கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும் மொழிந்தோர்க்குத், திரிவதாமாயா வடிவதுகரைந்து திருவருளேவடிவாக, அரியவாஞ்சாமத் தசியுரைப்படியே யமைத்திந்தச் சுத்தசாதகத்தைத், தெரிவிலாவெளியேன் வாக்கினினின்று திருவுளம்பற்றிய திதுவே. (௬)

பாயிரம் முற்றிற்று.

—

நூல்.

ஈசன துரையுங்கிரியையதென் றுமியற்றிடுமுபாசனையென் றும்
பாசமதகன் றசுத்தமதென் றும்பகர்ந்திடுமூன் றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனை சுத்தம்
ஆசில்சிவாத்துவிதமிவைமூன் றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே. (க)

கிரியையினெ றியையிலங்கிடவியம்புங்கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரியநல்லுபாசனெ றியதனையறைந்திடுமறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்குமுபரிட்சுருதியெண்ணான்கும்
கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்கேடில்குத்தம்மசிபதமே. (உ)

இருக்குமுன்னன்கின் முடிவிலெண்ணன்கா யிலகிடுமுபரிட
மவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென் றும்வயங்கிடுமுத்தரமெ
ன்றும், சுருக்கமதின்றி யத்தியானமீகஞ்சொற்றிடும் பூருவபாகந்,
திருக்குகளின் றி யங்கலங்கயிக்கஞ் செப்பிடுமுத்தரபாகம். (ங)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங்கொன்றா
அத்தியான்மீகமறையுபரிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப் [ம்
பத்தியாலடையுமங்கலங்கயிக்கம்பகர்ந்திடுமுபரிடமொன்றாம்
அத்தினுலிவையிலடக்கமதென்பரதைவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே. (.)

சைவானெ றியுந்தந்திரமவையுந்தற்பான் முகத்தினின் றுதிக்கும்
தாய்வவைதீகமுமம்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனினின் றுதிக்கும்
உய்யுமச்சிவாத்துவிதநெறிய துவுமுபரிடமும்முனத்துதிக்கும்
ஐயமுந்திரிவுமறவிலைக்கருத்தமறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (ஊ)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின் முடிவாமாகமம்வா துளமதனில்
ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தேயியம்பிடுநான்மறையவையில்
பாகமது றஞ்சாமத்தின் முன்னெ றியும்பகர்சிவாத்துவிதவந்நெறியுந்
யுகமதிலங்கலியம்பிடுமதனா லுண்மைசாமத்தினின் முடிவே. (ஐ)

பந்தமதன் றுசுத்தமாயிருத்தல்பரமமாழுத்தியதென்றும்
அந்தநல்லதிட்டானம்மதுதானேயாகுதன்முத்தியதென்றும்
நந்தலில்லிவத்துக்கங்கமாயிருத்தனன்குறுமுத்தியதென்றும்
தந்திரமறையுபரிடதமிழ்மூன்றுஞ்சாற்றந்தாற்பரியரீகேட்பாய். (௭)

பந்தமது றுமான்மாவையேநோக்கிப்பந்தரீங்குதன்முத்தியென்றும்
அந்தநஞ்சுத்தான்மாவையேநோக்கியவ்வதிட்டானரீயென்றும்
நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கிநற்சிவத்தங்கரீயென்றும்
தந்திரமாதிரிமூன்றுகாண்டமதுஞ்சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தசியே. ()

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாசமூன்றையுமுதியாம்நிறுவும்
பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப்பிரமமேயுளதெனநிறுவும்
சிற்பதமானவசிபதசிருட்டிச்சிவசத்திலீலையாய்நிறுவும்
மன்பதமூன்றும்பின்னையபினையுமாசறுசிவமுமென்றுணர்வாய். ()

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவேமூடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப்
பின்பதமானதற்பதவருளிற்பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே
சிற்பதமானவசிபதசிவத்தைச்சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால்
மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகுமற்றவைதனிநிற்கிற்குறையே. (௧௦)

கங்கையு மிடைச்சே ரியுமொன்றுக் கொன்று கைவிட்டதது
விட்டதொக்கும், இங்கனங்குந்த மும்மொருவனுமற் றிடைவிடா
ததுவிடாதொக்கும், எங்கனமவனு மிவனுமற்றிடைவிட் டிடைவி
டாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வுசிக்குப் போந்திடுமருத்தந் தோ
ன்றிடை மறைநெறியோர்க்கே. (௧௧)

சீவனதுபாதி யீசனதுபாதி தீர்த்துசித்திரண்டது மொன்றே,
ஆவதுவிட்டு விடாதலக்கணையென் றறைந்திடினுபாதி போரிசன்
டும், மேவலைரீங்கல் விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித் திரண்டது
மொன்றே, ஆவதுவிடாத லக்கணையாகு மவைக்குமே விலக்கண
யின்றும். (௧௨)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்கணையும், திட்டமதுறவே தேர்ந்திழற்பந்தர் தீர்த்திடல் விட்டலக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டா னம்மதுதானா யிருத்தலே விடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக் கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாதலக்கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென் றுரைக்குமுப்பதத்திற் றருவன்னநான்கதாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற் பதமவைதன்னி லொன்றொன்றாமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்த ரெல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையி லொன்றொன்றேயசியி லோ ரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்ற லிச்சைசுத்தியதாந் தொல்ல திட்டானமாய் நின்றால், சித்தமாநூனஞ் சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக் கங்கமாய் நின்றால், மத்தமாங்கிரியை சுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்று மற் றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தி யிலாவிடினீமீட்டிந் தேகமொன் றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின் மேல்விவேமறைத்த தொல்லிருளகன் றுபோயொளிக்கும், தம்பதமான தற்பதம்விளங்கிற் *சஞ்சிதமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமான வசிபதம்விளங்கி லரும்பிராரத் தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயான்மா சிவத்தினுக் கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில் வீட்டை யடைந்திடுந்தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற் சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந் தனிலடைந்திடும்வீட்பிபதநெறியுளோரிலரும், அடுத்தவிவ்வுடலோ டடைந்திடாவிடினீமே லாக்கையொன் றெடுக்குமென் றுணர்வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலங் தோன்றினவடைவி னெடுங்கிடுமென்றுரை
ப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலங் * சத்தியவாதி^௧க் கொடுங்குமிவ் வுடற
ன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால † மசத்தியவாதி^௨க் கொடுங்குமிவ்
வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்கால முடலிங்கேவீழ்ந்தா லொடுங்கி
ன தில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கே
வீழும், மேலொருவடிவை யெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்
கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச் சீவன்சென்றடையு மேவுமிவ்வுட
லிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின் வடிவதாமருளாய் வெளியதா
யுலகுசுண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனி னின்றமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும்,
சூக்குமந்தனது காரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும், சூ
க்குமந்தனது காரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதேயென்றால், சூக்
குமந்தனது காரணம்விடுத்துத் தூலமென்றெடுத்ததென் றுணர்
வாய். (௨௦)

தூலவிவ்வுடலை விடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம் விடுத்
துத், தூலநில்லாதீ திரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலாவுயி
ர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்க ணின்றிதாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடி
வடைந்தால், தூலமுமுடிவை யடைந்திடாதிந்தத் தொல்லுலகினி
ல்விழுந்திடுமோ. (௨௧)

வினையினிலெடுத்த விவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனிலிங்கே
யகலும், வினையிலதெனிலிங் கிவ்வுடறானே வினையறுமோமயமாகி,
வினையுளவுடல்போற் றோற்றன்மாத்திரமாய் விளங்கியே வெந்து

* சத்தியவாதி என்பது பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி என்பது அபேதவாதியை.

ஹரிபோல், வினையிலாப்பரம முத்தியில்வெளியாய் விமலால்லரு
எதாய்விடுமே. (௨௨)

சேவசிற்றறிவுயிம்முத்தவறிவாய்த்திகழ்த்திடினுடன்மருள்வடிவும்
தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந்தக்கசேவன்முத்தவறிவும்
மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில்விளங்குமோங்காரவ்வடிவும்
ஒவவிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென் றுணர்ந்திடுவாய். ()

பிராரத்தமுடன்பா டென்றெந்தநெறியும் பேசிடெயிர்நெறியத
ற்குப், பிராரத்தமுடையோ ரருகரேயன்றும் பிராரத்தம்புசித்திடு
வோர்கட், கருதிந்தமாயா தனுகரணங்க எதனினாற்சிவத்துவமத
னை, உருதுமற்றவரைச் சேவன்முத்தர்களென் றுரைத்திட்டுப்படுவ
தெப்படியோ. (௨௪)

அன்னைதன்முலைப்பா லருந்திடும்பருவ மகன்மப்பாற்பருவம்
வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினு மம்முலை
வற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம் புசித்திடும்பருவம் பெய
ர்த்தப்பாற் பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண்
டிடினும் பிராரத்தரீங்கியேயிடமால். (௨௫)

இந்தகல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபதத்
தடைந்தால், பந்தயில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும் பருத்தவை
யொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கி யசிபதத்தருத்தந்தனை
த்தத்தம் பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்காலு
மசிபதமுத்தியேகிடையா. (௨௬)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றும்,
முத்தியிற்சிவமு முயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்றும்,
முத்தியிற்சிவத்துக் குயிரங்கமாகின் மொழியுற்றவையுண்டாமத
னை, முத்தியிற்சிவமு முயிருஞ்சையோக மொழியுந்தாதான்மிய
ங்குறையே (௨௭)

சச்சிதானந்தத் தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அச்சிதானந்த லீலையினாலே யநேகமாய்ச்சராசநூலாகிச், சச்சிதானந்தமேயுடல்பொறிக டருகரணங்களாய்க் கொண்டே, அச்சிதானந்த லீலையினடித்து மடைந்திடெம்பண்டையப்படியே. (௨௮)

ஏகமாயசையாத் தற்பரலிங்க மிலீலையிற்சரம னேகமதாய், மோகமாழிருளா யவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிது நாளிருந்துஞ், சோகமாயிந்த மருளதாயதனிற் றுவக்குண்டு சிறிது நாண்டித்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின்னாண்டித்தும் பண்டுபோனின்றிமன்றே.

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட் புகவந்தச்சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவருடானே, குலவுலீலையினுற் றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய் நடித்துமுன்போலு மிருந்திடெம் பண்டையப்படியே. (௩௦)

சரமந்தவிருளி லிருந்திடெங்காலேத் தனுமுதனான்குமவ் விருளாம், சரமந்தமருளி னடித்திடெங்காலேத் தனுமுதனான்கு மம்மருளாம், சரமந்தவோவி னடித்திடெங்காலேத் தனுமுதனான்குமவ் வோவாம், சரமந்தவருளி னின்றிடெங்காலேத் தனுமுதனான்குமவ் வருளாம். (௩௧)

இருள்வதுவடிவு மருள்வடிவதனிலெய்தியே மறைந்திடெமிந்த, மருள்வடிவதுவு மோவடிவதனின் மறைந்திடெமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின் மறைந்திடெமிந்த வருள்வடிவதுவு மச்சிவத்தில், தெருள்வடிவான சத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென் றசியுரைத்திடெமே. (௩௨)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமென்றே, இருளுறுசமுத்தி விழுங்கிடெமதனுந் கிந்தமாயையின் சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவு விழுங்கிடெமதற்கு வந்தது பிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப் பிரணவம்விழுங்கத்திகழுமவ் வருட்சிருட்டியதே.

மருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிவாக் குடி
ந்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போல
வான்மாவும், அருள்வடிவதனி னீங்குதலின்றி யாணவமாயையே
வருளாய்ப், பருவமற்றவையி லந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடி
வினின்றிடுமே. (௩௪)

இருளினிற்பகுப்பின் நியசடமயமா மிம்மருளுதயம நாகின்
உருவதாம்பஞ்ச பூதமேமயமா மோவொளி யுதயமதாகின், உரு
ருபஞ்சாக் கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாம்ப
ஞ்ச சத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவ மென்றணர்வாய். (௩௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும்
வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும்
வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம்
வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். (௩௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும்
மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும் [
தெருளுறுமோவின்முத்தனாங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்நிக்
அருளுறுபரமமுத்தனாங்காலை யருளதாய்நிகழும்வருளே. (௩௭)

இருளதுவாகிகழ்ந்திடுங்காலை யிரும்பதியாகியேநிகழும்
மருளதுவாகிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும்
தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலை சிவலிங்கமாகியேநிகழும்
அருளதுவாகிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௩௮)

அரியவவ்விருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துற்குறியுமாய்நிகழும்
இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம்
கிரியையுளுனமுயிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவு
உரியதுகுரிபுாம்விரியிலையைந்தா யொடுக்கிடிவொன்றதாய்நிற்கு

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைக்குறியுமாய்நிகழும்
திரமுறவவ்வுமுமவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேரிற்சுதலியல்பாம்
உரமுறவவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கியவவ்வுமவ்வதுவும்
விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும்.

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வருக்குமைக்குறியுமாய்நிகழும்
உருவுநீதமசுரச்சுசத்துவமா யொன்றியேரிற்சுதலியல்பாம்
பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும் பெருகியவாயுவுமவானும் [ம்.
வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வந்தொடுக்கிடினொன்றாய்நிற்கு

ஐந்துந்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவருளதேயருவாம்
ஐந்துந்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம்
ஐந்துந்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியமாயையுருவாம்
ஐந்துந்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவிவையிலுணுவாம். (சஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதர்முபய முளத்தினிலுருசிமாத்திரமாம்
அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்வளங்கிடுமந்த
உருவமாமுணவேசேவருக்குரித்தா முபயமும்முத்தருக்குரித்தாம்
அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமெனவறைந்திடுமசியே. ()

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினாலுபயமேமயமாம்
அருவமாமுணவாலுருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே
உருவமாமுணவாற்சேவமுபய வுணவினாற்சேவன்முத்தனுமாம்
அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. ()

அன்னியதசையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதையருந்
திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகுமற்றதிற்சிவாங்
கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுத லடாதுமற்றதை யருந்திடு
வோர், அன்னியமாயாசகிதசேவர்களைன் றறைந்திட லாகுமென்
றுணர்வாய். (சடு)

அசுத்தவீவ்வுணவே புசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையதூரீங்கி,
அசுத்தவத்தையினே விழுங்கிடுஞ்சுத்தவவத்தை வந்தடைதலேயிலை
யாம், அசுத்தவீவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்தினிர்ப் பாவனைசெய்
தால், அசுத்தவீர்நினைவைரீங்கியந்நினைவை யகத்தினிற்பொருந்தி
யேநிற்கும். (சசு)

திரிவிதகுணத்திற்றமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரிய
சத்துவமேஞானமநாகு முலகிலிம்முக்குண வுணவே, விரியுமற்ற
வையிலெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்
தவத்தையடைவதேயிலை யவ்வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். (1)

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித் தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியு
மம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்ஞையுற்ற
ருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியுமுடலு மிம்மூன்று மெறத்தி
டுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி லுருருசிதிருத்தி
தனில் வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடய விசையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவே
கூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியே வளர்ந்தி
டுமதுபோல், குலவிடும்வீட்டிவிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற்
கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறி
யேவளர்ந்திடுமன்றே. (சக)

தமகுணப்புசிப்பே மயக்கத்தை யளிக்குந் தருமிராசதகுணப்
புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ் சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதை
யுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனா லவையிரண்டினு ந
சையகற்றி, நிமலசத்துவமே * வருத்தனையாக நின்றசத்துவப்புசி
ப்பருந்தும். (ஊ)

அடிசின்முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையை யருந்திகொலையி
னோக்கித், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதன

* வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

மூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றி மாலைகாலப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவருணப் புசிப்பேகைக்கொண்டுதினமருந்திடுமால். (௫௧)

இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகையுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையு மகன்றோர்க் கித்தகையுணவுறுதனால், திடம்பெற வூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங் கைப்பெற்றதையருந்தில் விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௫௨)

தந்திரகிரியை நெறிதனிளீசன் தந்திடப் புசிக்கும் பின்மறைசொல் அந்தநல்லுபாசுளுநெறிபதனி லனைத்துநா மெனக்கண்டு புசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததேயாகின், கொந்தரில்சிவமேசடுமுதமாகிக் தொக்கிருந்தருந்தன்மேனைவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முரைத்திடுநிட்டையும்கற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டையெக்காலையுமின்றென், நொருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டையரை யுலகெனருந்தேடியேயிடுமால். (௫௪)

முன்புறுநிட்டை சலிகற்பமாகி முத்தியின் மூன்று நின்றிலகும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்று நின்றிலகும், வன்புறநீநிட்டையிருமையுமுறினும் வரவு போக்குடையதாய்நிகழும், இன்புறிநீநிட்டைசகசமதாகி யிலக்கிநின்றிடுநின்றபடியே.

சலிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவருணத்தில்வந்ததுவாம் இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமன் கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும் [ம் செவிதனிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருடன்னில்வந்ததுவாதவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௫)

சகசநன்னிட்டையியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்று மின்றியே யருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமுவையெ வையாய், அகமதிலுதித்தது மறையாம லகன்றது பின்னுதிய மல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின் றியமர்ந் துநின்றிடுநின்றபடியே

அருளண்டமாகி லுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந் தோற்றன் மி த்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற் பிண்டமுமதுபோ லாகியே ரீன்றிடு மண்டம், அருள்வடிவாகிற் பிண்டமுமுயிரா யருளிற்றாதான்மியப டையும், அருளந்தச் சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந் துநின்றிடு நின்ற படியே. (௫௮)

இருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற்பினியற்றிடு முயற்சியொ ன்நின்றி, மருளினிலடைத்து மருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ்சகசமே போல, மருளினிலிருந்தும்பருவம் வந்ததற்பின் வருங்கிடுமுயற்சி யொன்றின்றி, அருளினிலடைத்திங்கருள்வடிவாகி யமர்ந் துநின்றி டுநின்றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்கு மஃகைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக்கு மா த்ரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொ ருவி, அருள்வடிவமுதமுறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனுங் கரைத்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந் துநின்றிடுநின்றபடியே.

சாக்கிரமதனினிற்குந் தத்துவத்திற் சாற்றுங் கேவலத்தினிற் சிறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தையிறுத்துதல்போல நின் மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமனைத்துஞ் சுத் தத்தில், ஆக்கியேரிறுத்துந் திருவருளதலடைந்துநின்றிடுநின்ற படியே. (௬௦)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமுமருளதாய்ப்புசிப்ப துமருளாய் அருள்தின் மறைந் துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின்றமுன்போல

அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய்
மருள்தின்மறைந் துநிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுகின்றபடியே.

சகசநிட்டையது லபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்றுமின்
றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றுனின்றிக்கிடை விடாதுறும்,
சுசுவருளமுதமதனையே யருத்தித் தொல்வடிவதுமெள்ளக் கரை
ந்து, சுசுவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாமருளாய்த் தோன்றிடுகின்றிடு
கின்றபடியே. (சு௩)

அருளொளி யிச்சையது தனிவலுதிக்கி லசைவற நின்றிடுஞ்
சித்தம், அருளொளிஞானமது தனிவலுதிக்கி லகிலமவ்வுருளதாய்த்
தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிவலுதிக்கி லகத்தினின்றரு
ளமுதுறும், அருளொளியமுதமருத்தியவ்வுடிவா யமர்ந்து நின்றிடு
கின்றபடியே. (சு௪)

இருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்
திடல்போலும், அருளுறுமவத்தையடைந் தெங்குமருளா யமர்ந்து
பின்விழித்திடு மென்னில், இருளுறுமவத்தை தமசிஞ லடைந்தே
யிராசத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடை
ந்தே யந்தராசத்திற்பின்விழிக்கும். (சு௫)

மாயையிலடைந்தபின் பிருளவத்தைவந்தடையாது பின்படை
தன், மாயையின் மமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்த்திடு
மதன்மேல், ஆயவவ்வுருளையடைந்த பின்மாயை யடைவதேயிலை
பினுமடைந்தால், ஆயவவ்வுருளை யடைந்ததே யின்றாமடைந்தது
யாயைசத்துவத்தால். (சு௬)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றதாயி
டினும், அருளினிலடைந்துதானு மவ்வுருளா யமர்ந்தங்குநின்றதா
யிடினும், மருளினிலடைந்த வடிவநில்லாது வடிவதிக்நுத்தலே

எஅ

சுத்தசாதகம்.

தென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோத மிலங்கியங் கிருத் தலினன்றே. (சுஎ)

சத்துவகுணமே வருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினு ணின் றால், ஒத்துறு ரிட்டைகூடிமெலதே லொருவியிச்சகல கேவலத் தைத், தொத்துறுமன்றிக் குணமூமாயயினிற் றேன்றினதாத லாலிந்த, ஒத்துறுரிட்டை யுண்மையேயன்ற முபாசகரிட்டையெ ன்றுணர்வாய். (சுஅ)

ஆகலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்கு மாயையதாம், வா தனையொழிந்து வ குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற் பினுஞ்சுத் த, சாதமுற்றிடுக லன்றியே வீட்டைத் தானடைந்திடுதேலே யின் றும், ஏதமிலருளிலுண்மை ரிட்டையினை பெய்தினோர் சீவன்முத் தர்களே. (சுசு)

சீவனிம்மாயைதனின் முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடுவோ லின், மேவலிற்சீவன் றனக்கந்தவருளு மெய்ம்முத்தன்றனக்கு மா யையுமில், சீவன் முத்தனுக்கேரியின் கரைமீதிற் நிகழ்ந்திடுவோ னைப்போற்றேன்றும், ஆவதுநாகங்கண்கரிதுதிக்கையறிதல்போற் காக்கண்மணிபோல். (எ0)

அந்தரவடிவ சீவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலப் புசித்ததேயின் றும், இந்த விவ்வுலகிது புசித்திடுகென் றிற்றெறியோர் கணின் றிறைஞ்சித், தந்திடிஊணவு மளவின்றிப் புசிக்குஞ் சமித்ததுமல மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர் ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்கு நோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும் பந்தமாந் திசையில், தங்குத்தன்வடிவ மருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றது குறிபோல், எங்கெங்குநோக்கி லருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியா

நினைசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே நிற்குதல் குறியே. (௭௨)

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றொக்கி லகப்படாதென்றுநின் றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றொக்கில் வந்தகப்பட்டுநின் றிலகும், அருண்மருண்டொவா மோவடிவதுவே யகப்படும் பார்வை யொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோ வடிவொர்க்கு வாப்த்திடும்பார் வையொன்றுக்கே. (௭௩)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றும் பாம்பும் வெள்ளி யுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டர்ன் மிலக்கிடி விலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம் வந்துநித்த விசசிவன் முத்த தருஞ்ஞலசுமின்றுதித்தல், † கழுநிரதம்போற் காட்சிமாத்திரமாய்ச் சவும் விவகாரமேயின்றும். (௭௪)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியேவிழி ஞ்தால், கனவிதென் றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவுதலு ண்டோ, கனவுமுன்கண்டநிலைவு மாத்திரமாய்ச் காணுறுமற்றது ற்பாலக், கனவிந்தவலகுஞ்சிவன் முத்தருக்குக் காணன்மாத்திரம தாய் நிகழும். (௭௫)

சொற்பனமதனிற் கனவிதென்றிடமோர் சொற்பனசாக்கி ருடுவே, நிற்பனபோலு மருண் மருண்டுவே நின்றிடம் பிரணவ வடிவம், 'சித்பரசிவன் முத்த னவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவமதுந் தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழகபோனிலத் தடியின்றியே நிகழும். (௭௬)

வெந்துறுபடமும் வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங் கானலிற் சலமும்; இந்நிரதனுவுங் கனலிருந்தகன்ற விடமதுயிங்கு முன்னி

* ஆரோபிதம்-ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல்.

(உ ம்)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. † கழுநிரதம் எ-து கானற்சலம்.

ருந்த, முத்துறுகடமும் கடமன்கயெடுத்து முடிந்தபின் நிகிரியிற்
சுற்றும், கந்துறுங்கரும்போன முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய்
நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின் மடுக்கச் சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற் கடவ
ளியால், நண்ணிரின் மசைக்கவெளியிடம்விடவேந்ணுகிடாதென்று
நின்றிலகும், புண்ணிபசீவன்முத்தர்தம் வடிவம்பொற்பு மவ்வடிவு
கண்டளவே, விண்ணின்மண்ணி நிற்பாதலத்தினினுள்ளோர் வியப்
பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநகடரினினையொப்பவராய் மூன்றுகாலமு முணர்
ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்த்
வராய், மூன்றுநகாண்டமுந் தெரிந்தவராய்மூன்று சிற்பதமுமுற்
மவராய், மூன்றுமுன்மலமுமொருங் கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமு
மகன்மவராய். (எக)

அகலிருண்மாயைகருகமும்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கமாகித்
தகரிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் மன்னுயிராகியேநிகழும்
சுகசிவவுதயமாக்குதநீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனை கடந்துசெய்தங்குரிறுத்தவல்லவராய்.

பிரணவவமுதே புசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி, மா
ணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதே தோன்றிப், புர
ணநல்லொளிக்குமாயைக்குருடுவே புருந்திருந்திலங்குந்குருவைவச்,
சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம்.

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்மயத்தை
ஏகநின்றகத்தித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டானமந்திரமே
ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பாவனைதிடமாய்
ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றி யுளத்தினிற்சகசமேபிற்று. ()

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனாலே
இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டதனாலு
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. (அங)

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி
அன்னியருபநோகுதலகற்றி யன்னியபரிசுமுகற்றி
அன்னியசத்தங்கேட்டுதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. ()

அன்னியர்கையிலவாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கிருதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற்றி
அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. (அரு)

சமயந்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிரணவவ
முதம், அமையநின்றாறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவாயிடுமளவும், ச
மயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தியம்புரியும், அமைதி
யைவிட்டன்மேற்கொளாதென்பதறிந்ததை நியமமாய்க்கொள்ளும்.

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்திய பொரு
ளதேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றாய்ப் பாலித்துக்கொளினுஞ்
செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியவல்லறத்தை வேண்டி
டிற்பொருளு மறமதாயிட்ட வேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத்
தொழுங்கினின்புசித்தா லுனத்தழுக்கின்றியேவதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனி னவிறிடுஞ்சாதியுஞ்சமயத்
நீனமிலாசாரமும்விசாரித்த வியற்கையேயன்றெவரேனும்
ஊனமிலங்கத்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்
கானநம்பிக்கமவர்தினதோறு மங்கையேற்றருந்திடலாமல். ()

* பங்கிகல் எ-து பிச்சை.

சுடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்திய பின், கொடுத்தவன்றானுகொடுத்திடுபொருளுக்கொள்ளுவோன் ருனுமொன்றாக, அடுத்தலிம்மாயாவடிவதைநோக்கியகற்றியவ்வோ மயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடிவனைத்தும் ௭ விமல ௦ வோமய மதாய்விடுமே. (அக)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்போ யொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதாறுந் தக்கதோர்பிர ணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மங்ஙனமோமய மாகி, இந்நிலமதனிற் † ரேற்றன்மாத்திரமாயியங்குதல்வேன்முத் தியதே. (க௦)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திங்குமா ரங்கானையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினசை சகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சேவத்துவப்பருவத்தி னருந்திடுமாயை யினுணவை, அறிவிலாச்சேவரருந்துதல்கண்டுமதினசைசகசமாயின் ரும். (க௧)

அனமதும்பா லுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தேனும் இனமவையொன்றாய்கூட்டியருசியி னிதயரின்றிடைவிடாதாறுந் கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக்களிப்பவார்மீட்டுமிச்சகத்தின் பினமுறுவிடயலின்பைஎண்ணிடுமோபிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே.

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி, அப யமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சுலென்றவர்களைநோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபரிட்சுருதிநின்றரை

௭ விமலம் எ-து மலரிக்கம்.

௦ ஓம்-பிரணவம். † தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்சரீங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம் முதலிய நான்கு இத்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படராம்..

சுத்தசாதகம்.

அந்

க்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே யனுக்கிரகம்புரிந்திடு
மால். (கூட)

இந்நிலைசின்னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந் தும்
தந்நிலையதனிணின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலென்
நிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுணர்வாய்.

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே விதயத்துமவிளக்கி
வாக்குள்ளும், நின்றிறைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினக்கும்வாய்
த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரணமுஞ்செகமுஞ்
சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண்டேனிதற்குக்கைம்மா
றென் னிருமலைவாழிநீழி. (கூடு)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧௦௧.

—

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

வி ஞ் ஞா ன சா ர ம்.

—o—o—o—

காப்பு.

பா யி ர ம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்

தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

வேறு.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்து மதற்காதாரமாகினுளை, விம
லருளத்தகலானையெனையொர்பொருளாயாண்டவிஞ்சையானை, நிம
லமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, முமலவிரு
ட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவாமூன்றுபோதும். (ச)

வேறு.

இதுவுமது.

ஊரூயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்நிகழுஞ்சயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே
ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி
நானாய்நீயென்னுடைய நாவின்னிறுமுரைசெய்வாய். (உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றுமிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாலீட்டின்பாசம்விளக்கச்
சுருநிரெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (ஈ)
பாயிரம்-மூற்றும்.

நூ ல்.

மூன் னாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனெருவனுள்ளனென்றே
அன் னான்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின் னாசான் மூன் னுருமூன் றும் பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மன் னாக்கிளையுமுடையோனே வருத்தவிந் தாற்ருரியவனாம். (ச)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாநிக்
கொத்தானவைகளோராவும் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதவிவைநான்காம். (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திரிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினைகடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திரிபாதமதும்
புத்திபுரியின்மூவடிவற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (ங)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமல துமற்றென்ற லுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (ச)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்மூன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய்
வந்துகிவமேயிரப்பாக வாங்குதனதுமாயையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ஞ)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு
மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்கி
மூன்றுவடிவுக்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக. (ஈ)

இந்தத்திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள் சமமாகில்
அந்தத்தடக்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினாவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைக்கெடும்
சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திரிபாதந்தான் பிறத்தல். (௭)

சத்திரிபாதந்தான் பிறந்து சாற்றுமந்தக்கணங்கள்
சத்தியதாகினவ்விடத்திற் றேன்றுநான்குசாதனமும்
எத்திறுநுமவேற்றென்று லெய்தாதெய்திற்றயினும்பின்
குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (௮)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவினையுறுமு
அத்தாலதுரீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானாயே யுணருங்குருவினருளாலே. (௯)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிரயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தரீரோக்கும்
முந்தநான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (௧௦)

பண்டித்தலத்தையழுவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின்
மண்டித்தடையற்றுமும்தின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின்
மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக்
கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (௧௧)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல்
தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சீடாசாரமுறை
அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சரப்பனவும்
பின்னேதிரிந் துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வார்விகங்கம்பிபிலிகையென்
றானவனையில்கங்கமே யமலவேதமுடிவதனில்

ஞானமருகம்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத்துணராமற் ததனின்வழியேயுணர்ந்திவொய். (௧௩)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபர்த்தே
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன்நன்னுபவத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக. (௧௪)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலைவிடயங்கள்
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைவம்பூதம்
தோன்றுமித்திரியந்தோன்றுத் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள்
தோன்றுப்புருடன்காலபரந்தோன்றும்தவியோமம்பரந்தோன்றும்.

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றுன்னினோக்கினினைவதனில்
இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில்
திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவானால்
சிலகமிதெத்துவமெல்லாம் கலங்காவறிவாயேகரையும். (௧௫)

உலகமில்லங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையெந்தி லியம்புமுன்முன்றங்கிசமும்
குலவுசொருபசம்பந்தம் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தம் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (௧௬)

முன்றங்கிசமும்திட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொருபக் ௦ காரணமாய்த்
தோன்றுமுலகமசத்தாகுஞ் சொருபமொன்றேசத்தாகும்
ஊன்றினோக்கிலெக்காறு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (௧௭)

நாமரூபத்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம்
நாமரூபத்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். ௧) காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனையாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனையாம். (௧௯)

ஆடியதனின்றோன்றுரிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்த்தறிவில்
கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த னாகமத்தாற்றன்னிழலை
ஒடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (௨௦)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பரினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும்
ஒருவினினைவைமும்பொருளு ஒடுங்குமதுவேமும்பாழாம்
ஒருவிகற்பரினைவதனுக் குதிக்கவொடுக்கவிடமதுவே. (௨௧)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும்
தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமாளுந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறாகா ததனற்றானேதானிகழும். (௨௨)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாப்விரியுமுன்னிலையில்
நின்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுக்கு
மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிற்றந்தசொருபமேயன்றே. (௨௩)

அடியுமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே
கடியநினைவாமாயையினற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப்
படிகமலையிற்சணங்களைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (௨௪)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவையையிரியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றுயகற்றி
எந்தப்பொருணின் மதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவரூறுசெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிவீச னகிலவிடயமாய்நிகழும்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாம்
வந்தவாரேறையொடுக்கிவிடில் வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (௨௬)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பிணைதோன்றும்
அந்தப்பிணையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமுதினின்றே
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வருத்தமூன்றுகுணமாகும்
அதிகசூத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்
விதியாயிராச்சகுணத்தில் வெளியாங்கருமவீந்திரியம்
ஒதியதமசகுணத்தினு லுண்டூந்தன் மாத்திரையைந்தும். (௨௮)

அவைவையப்பஞ்சுகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டுமுடனியம்புமாயைபின்னையுமே
சவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானொழுக்கில்
சுவையினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானாக. (௨௯)

முப்பதினையுரீக்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சேவசமுத்திபரநனவு
வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரக்கனவு
ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா முண்மைஞானகுருவொன்றே. (௩௦)

வேறு.

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனாகும்
நண்ணரியசமுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாத்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்

உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
 ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
 வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசார்தனுமாய்
 வினம்பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்ருமபூதமறியும்
 ஞானவிற்திரியங்கன்ம விற்திரியமிவைகள்
 கனவதனின்மனமதி மற்றகக்காரமூன்று
 கருத்தொடுக்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
 அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
 அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
 கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
 கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (௩௨)

வேறு.

பிண்டந்தானாய்நின்றிறவைப் பிரிக்கிலந்தவனுபவத்தில், அ
 ண்டந்தானாய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான்பிரிக்கில், கண்டவி
 வைகட்டுட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்டபொழு
 தேபொனிற்பணிக ளொன்றும்போற்சித்தொன்றேயாம். (௩௩)

பூதநீக்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீக்கிற்காட்சிபோம்
 ஒதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோபிருள்போகில்
 போதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிச்சர்வஞ்ஞத்வாதி
 போதம்போகுக்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீக்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தின்
 தொந்தநீக்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீக்கில்
 பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணப்பினைநீக்கில்
 அந்தமூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றந்தொழில்கடன்னிடத்தப்
போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி
ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும்
ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். ()

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும்
ஊரேதோன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்மதமாம்
ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசா ஹான்மாணக்கொத்தால்
சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாருவரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுக்குகளிலொன்றி லாசா ஹான்மாணக்கொவ்வக்
கறைசெய்யைம்பூதக்கண்முதற் கழறொணாதபிணையீறாய்
இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானாயேகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின் றுகடறுநிலைகளாய். (௩௮)

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளக்குகேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்வினையாடாநிற்கேன். (௩௯)

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளக்கலென்சித்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயின்பமென்னின்பே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுன்யான்மகிழ்கேன்.

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளையானாலும்
இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன். ()

எனதுசயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய்
எனதுசத்திதன்னாலே யின்னானன்னானிதுவதுமற்

மெனதுபிறரதிதுவதுவென் மெண்ணிமானமுடைத்தாகி
எனதுகண்ணையான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஉ)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மசனானயங்கங்குத்
தங்குமுயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய்
அங்குநாமருபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய்
அங்குத்துணியுமிநானா யபிமானங்காரமுநானாய். (சங)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமறாக
ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருநானேந்தியநானாய்
சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வரீருறைவநானாய்
வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொதொபரநானாய்
அம்புநானாய்ப்புவிநானா யனலுநானாய்வளிநானாய்த்
தம்பவாகாயமுநானாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (சரு)

நந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தனையர்நானாய்த்தமர்நானாய்ச்
சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன்
வந்தைபுரிபூடணநானாய் வீதொதாபொருணாய்
புந்திமகிழ்கூந்தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

தோற்றநானாய்த்திநானாய்த் துடைத்தனாய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாயிவையைந்துள்
சாற்றலானதொழிறனைத்துந் தகவையடக்கியன்றுமுதல்
தேற்றமானசத்தியினுந் நிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (சஎ)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேருகத்தோன்றினுந்
பங்கந்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும்
பங்கந்றொளிருமயானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஅ)

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங்குமோ
மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினிலே
எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்கேன்.

ரித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால * பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாயெண்ணுளாயன்மகிழ்கேன். (௫௦)

சத்தைவேறென்றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது
மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறஞ்சுவகதமும்
மித்தையானவென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாரிற்கேன். (௫௧)

என்னையென துரினைவினா லி துவாய்நானுவாய்க்காண்கேன்
என்னையென துரினைவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்ணொன்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநானாயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாரிற்க
எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச
எல்லாநானாய்ப்பண்டைப்படி யிருந்துவிளையாடாரிற்கேன். (௫௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சுக்கடலை
இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும்
இதுவேதுணிவென்றற்கையினி லெடுப்பேன்முழுவைச்சத்தியமே.

* பரிச்சேதம் எ-து எவ்லை.

இந்தஞானகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி
அந்தவூழேநின்றிமெற் றவைகளெல்லாமகன்றிமொல்
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கயில்லா
அந்தவூழேநின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர்.()

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்கும்
நலத்தையுடையசமயிகட்கு நலிற்றுநெறியேதானிற்கும்
பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும்
வலத்தையுடையவூழ்முன்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே. ()

விடயமீதி * உபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்
அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே
தடையேயின்றியிவைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம்
உடையோரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. ()

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்திஞ்ஞானம்
தேசாம்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர்
மாசார்பாண்டந்தனி லுறையும் வான்கங்கையினீரினினிழிவாம்
ஏதாகிலுமேயாக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (௮௮)

கான்றசோற்றின்விடையமதை கண்டுமுனங்கைவிடுத்தொழிந்தே
ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று
தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தேர்
போன்றவிடயமேவிடுபோ பொருந்திலவர்ஞானியையொக்கும். ()

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்
உயர்நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிலிந்தியையும்
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றமுனுபூதியிலடைந்தோர்
புயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றியுழலுமற்றையரே. (௯௦)

* உபரதி - வெறுப்பு.

மன்னசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமரியமமூயில்
சன்னமரணவித்தான தருநீடிருளுநிவிர்த்தியுயில்
சனந்பரமானந்தமதும் கைகூடாதுதான்வானா
மன்னமதிவேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (௯௪)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்புணரும்
அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிவதுபோல
பந்தமறுத்ததுவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமாளுலும்
தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால்.

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசத்தனையும்
மருளையிலரே துணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே
தெருளையுடையஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்
தெருளையுடையோரே துணிவாய்த்தேருமவாரசொன்னடையினுமே

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றாமாயைதானிவையின்
கோத்துகளைப்பார்த்தமவீசிக் கூறுமுன்றும்பாழ்கடந்து
தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவைவகையே
அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டிடுமோ. (9)

யோகமதனின்றுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி
ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாருடம்பிறந்தோர்
தேகவடிவாயேரின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள
போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலுார்ப்பன்றியையொக்கும். (10)

அலைவயிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம்
அலைவையுடையவிடத்தென்றே லரியாமையினுவெவ்விடத்தும்
அலைவயிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சுற்றும்முதியா
தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரே. (௧௧)

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

சுணங்கன்றனது ரசமிதென்றே தோன்றவறியா தெலும்பு
ன்கண், இணங்கிமகிழு மதினின்ப மெய்தும்வழிகா னுதென்போ
ல், பிணங்கெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப்போகற் தலைவிரும்பு
ம், குணங்கொள்ளானி யொருவனுமே கொள்ளானின்புண் டென
ப்போகம். (௯௭)

உன்னபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத
கன்னமுடையபேர்கத்திற் காணிஞ்சுகமேதின்பென்றே
உன்னமகிழுமசத்தரெலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே.()

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனவூனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின்
ஞானமாகிநிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஞாதனக்கிந்த வகிலவின்பந்தேர்ன்றாதே. (௯௮)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொருபஞானிக்கும்
ஏகதேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தீனமுடையோர்கூடுமென்பார். (௯௯)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழிவீட்டின்பமெனவேகண்
டங்கங்கருந்துவோமென்னி லரிஞர்கூறுமுரையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொ ருக்காலும்
இங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோவென்றும் * புரணமியல்பானால்.()

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
இங்கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில்
தங்கேதொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும்
இங்கேயுறைந்தபாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. ()

* புரணம் எ-து பரிபுரணம்.

இயமரியமயியற்றாம லெழிலார்நிடையடைவோர்க்குச்
சுயநற்சொருபாநந்தமதுந் தோன்றாதிருளுமாருது
பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாலித்துளத்திற்பினுமிந்தக்
கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பர்.
தனதென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றனதென்னுக்
கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க்கு
மனதில்வருந் துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தா துடலினையே
தினமும்வருந்திவிடப்படாச் செய்கையதுவேவாதனையாம். (௭௪)

உடந்தையானவுடன்முதலே யுயிர்க்குவேறுகூறுக்கிக்
கடந்தசிவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னுத்
துடர்ந்துபோகக்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேநிற்கிறேறினதில்
கடைந்ததயிருக்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (௭௫)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றும்துபோல
ஆகுமொழியையுடையோர்க ளையந்தோன்றுஞானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்க ளையந்தோன்றுணர்ந்தோர்க்கே. ()

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்திலு
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றும்துபோலத்
தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறிலுந்
தகர்த்தபடியேநின்றவிடுஞ் சாராதியத்துளபடியே. (௭௬)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தக்கமாகினதில்
கேடதானகளிம்பென்றுங்கிட்டாதஃதினியதிபணிச்
சேடமானசிவமாகித் தினமும்துவாய்நின்றிடுவோர்க்
கேடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (௭௭)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென்
றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையிலெனவே

விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமாணைரைக்
குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்ஞமையொழிந்தோரே.

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும்
தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன்றும்துபோல
எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில்
சண்மதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். (அ0)

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூகவணு
அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லுத்துதோன்றாததுபோல
அறிவிற்றோன்றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில்
செறியத்தோன்றாச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. (1)

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையுணிவையன் றிப்
புரையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தரினையாரென்போலு
வரைவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்தியங்கியிடும் [ம்
கரையில்சுருமந்தன்னுலே கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (அ1-)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூரைக்குறித்தோவவரவர்க்கே
* நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக்
கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்றேனரைக்
கடலைமண்டைக்தொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே.

களியும்பா லுஞ்சருக்கரையும் கலந்தவன்னிரம்பவே
அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்குடைய யருந்தரினைக்குமோவுடின்
இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம்
களியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. (1)

ஞானமுடையோர்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர்
ஊனமணையோருரைத்திடுன் மற்றொன்றேருற்றமணையுடையோர்க்

கீனமுடைய துறவியற்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டிம்
ஆன துறவிலிழிவுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (அ௮)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு
விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே
சபலமாகநீங்கிடத்திற் சுகத்திலொன்றும்வேண்டாது
கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுதம். ()

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள்
அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றமூர்துமெப்போதும். (அ௯)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்தி
வெதுண்டோ, ஏகத்துறைவேரன்றன்மனையயிதயமொத்துப்பிற
ர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின்,
கோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவரைப் * பதிதரென்
றே. (அ௮)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா ளுழேசற்றுமிலவாரும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியுழமுழென்றிவெர்
கடையிலியமதுதர்களாற் கலங்கியுழமுழென்றிவெர். (அ௯)

இதுவேநான்றசாதனமு மியல்பாயுடையோரெய்துநெறி
இதுவேயென்றுமாறாத விருளின்றிமிகரத்தானறுக்கும்
இதுவேஞானுணந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம்
இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையானருளுமையே. ()
இந்தநெறியில்விக்கமதை யெய்தியானுமவனருளால்
பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனனைத்துத்தானாகி

* பதிதர் எ-து குலம்சமயமுதலிய பொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

அந்தாமுன்முன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொந்தமொன்றுமில்லாகிச் சுயமாய்வினங்கியிருந்ததுவே. (கக)

வேறு.

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின்றதுசிருட்டிமுன்னுளாய்
நிமலமாமென துநிலையினின்றே நினைவெனுமாயயிற்பாய்ந்து
நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து
நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவெனினதுநிசமே. (கஉ)

அலைவில்சிற்தொருபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய்
அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகன்றிடம்பொழுதசத்தாய்
அலைவின்றித்தேநின்முக்காலுமில்லாதா யனதியாயனிரவசனமதாய்
அலைவறுமாயையுடையமாயாவி யானேநாளுகியசோகம். (கங)

பரசொருபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பினுபின்னமுமலதாய்
நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவ்யசாவயமலதாய்த் [யப்
திரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிரவசனமதா
பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (கச)

எனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்திவிருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும்
பினைநனிமாயைநூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுமிவையின்
உனிரின்றறுபார்க்கிற்பஞ்சகுதகமுமுண்டெனக்கேயிவைதீரு [தே.
துனிரின்றறுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொருவிருத்தாசலமடைந்

என்னையேதோன்றாவகைகொலைபுரிந்து யினியதோர்ஞான
மாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் தவிர்த்திடாமய
க்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையும்திலேகாமத்தைப்பெற்றும் பேச்
சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்கட்காளானேனெ
ழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (கச)

இத்தகைகுதகங்கன்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவி
வ்வடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெளியில், வை

த்தெனைக்கண்டொழ்செய்ததத்தோமலையேநம்பியுமுலகில, இத்
தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருத்ததோவ
றியேன். (௧௭)

வேறு.

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுயிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந் துறையுமியாவர்களுஞ் செவ்வுமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (௧௮)

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧௦௦.

விஞ்ஞானசாரம்-முற்றிற்று.

—

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

ஆழத்துப்பின்னையார் - துதி.

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானேயேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந் துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம். (க)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டருருவேகண்மணியே யருளேநீராடுனென்றாகப்
பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றணர்த்தி
சுண்டப்படியென்னுவி லிருந் துமுரைக்கவேண்டுகே
நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (உ)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேலிறிறைந்தபேர்க்குரைக்கின்
மேலாமதுராமெனத்திடமாய் விளங்குமவையிலலாதவர்க்கு
மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருகாமம்
கண்டேன்விடமாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை
பண்டேமுதலித்தகவாரும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குமதுவடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாரு மிந்தவுலருசத்தாரும்
எந்தச்சத்திலசத்தாரு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிறுன்பாரு மிந்தவுலகுமின்பாரும்
அந்தச்சத்தினாந்த மதுவேநமதுவடிவாரும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்திடுதல்
சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத றொழிலாயெஃதைச்செய்திடுதல்
நில்லாவுலகவேறெனவே நினைதலுரைத்தொழில்புரிதல்
நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினென்றையுமே. (௪)

காணுவாகத்தோன்றியிடு காமரூபமிவையனைத்தும்
காணவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தாணஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்ருனே
தாணக்கருவியினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (௫)

தங்கத்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை
இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுகாணவிதரூபம். (௬)

இன்னொன்னொனிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்பேறன்று
தன்னொந்தலீலையினாற் றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில்
அன்னொனின்னாதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே
உன்னொகின்றதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (௭)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கமலிடவும்பேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமித்தத்தகைமைபோல்
எங்குநிறைத்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலகமே (௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டார் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிப்பரமுண்டார் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம்
தானுண்டாகிப்பஞ்சுதொழிற் றானுண்டாகுந்தனையுன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதனாற் றானையனைத்தும்வேறில்லை. (௯)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றானுமுயிரடையும்
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தநமதுசொருபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (௧௦)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றைதப்பார்க்கி
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே [ன்
அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலபந்தத்தகைமைபோல்
அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (௧௧)

மையேமிகுரித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில்
பொய்யேயெனத்தோன்றாதவற்கே புகலவேண்டெனவுணர்ந்தோர்
மெய்யேபோலத்தோன்றினி வினக்குஞ்சகஞ்சற்கருவன்றிப் [ம்.
பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத்தோன்றதொருக்காலு

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்குணா
த்திடினும், கனவிதெனவேகாணுதுகாணுந் தனக்கென்றறிவுதித்
கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயுரைத்திடி
னும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கென்றறிவுதித்
கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவிலீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுநவதனில் வினங்குந்தனையேயுரைப்பனதில்
நனவைநினவென்றுணர்ந்தவனை நனவிலீயாரெனவொருவன்
வினவிலவனுமகண்டமதாய் வினங்கும்பிரமமேயென்பன். (௧௪)

கனவிற்குளோரிடத்திருக்க நவனித்திரையின்மோகத்தால்
கனவிற்கேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின்
வினவினமுமகண்டமதாய் வினங்கியசையாதிருந்திடவே
கனவிம்மாஷயதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனுவிற்கேன்றும் பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்றுணர்ந்தக்கால், நனவில் விவகாரந்தோன்று நவிறுமித்தத் தகைமை போல், நனவிற்கேன்றஞ் சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம்மெனவே, நனவிற்கேன்றியிடுங்காலை நமதுசொருபந்தோன்றியிடும். (க௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத் தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறா னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான் மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிரீங்காதிருப்பனதின் கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றினேரீங்காதிருப்பார். (க௭)

சிக்காதனத்திலீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாராசங்கனவடைந்து மங்காப்புலீத்தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனவண்ணின் அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேரீங்குமதின் இங்காஞ்சிவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. (க௮)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தந்தக் கனவினனவைநோக்கிடினக் கனைவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின் நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்கையேநோக்கியிடின் நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொருபத்தேவிழிக்கும். (க௯)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றபின் கனவைநோக்கியிடின்முன்னக் கண்டபடியேதோன்றும்தின் நனவையொழிந்துதன்சொருப நன்றயுணர்ந்தோரதின்நன்று நனவைநோக்கிரினைவுகொடு நாடினமுனம்போற்றேன்றியிடும். ()

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம் சிறக்குமெய்போற்றேன்றியதைத் தேரீற்பொய்யாயிடுமஃதின் மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப் பிறக்குமவைகடமைத்தேரீற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். ()

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின் ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்

சொருபநமதுண்டாகையினுற் றேன் றுநானுவிதசகந்தை
சொருபயிலதேவியைதனாற் றேன் றுமனைத்துஞ்செய்யபமே. ()

படிகத்தடுத்திறங்கனதிற் பத்திபாயுமந்திறமாய்ப்
படிகமாகிரீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன்
முடிவினமதுசொருபத்தின் மோகஞ்செயுமாயயிற்றேன் றும்
முடிவில்பந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயயென்பதுமில். (உரு)

பழுதையதனிற்றேன் றியிடம் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்
பழுதையாயேதோன்றியிடம் பாம்புமதுவாய்விடும்ஃதின்
பழுதில்சிவத்திறேன் றியிடம் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்
பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில்
ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யுகமதனிற்பரிசயித்தால்
தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்நிரமாய்விடுமலகம்
ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடம். (உரு)

ஏகமாகிரின்மலமா யிருக்குமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால்
யுகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவிபல்புபின்னேன் றும். (உரு)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையிற்
பரவைரீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொருபஞ்சக்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப்
பரவுமசக்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடம். (உரு)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுரீங்காது
சடங்களாகுமிச்சகமும் தான்முன்விளங்கும்காரணமாம்
இடங்கொள்சொருபத்தையுந் காட்டாதிருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தையோக்கின்மதகரியு மறைந்துவினங்குமதையோக்கின்
மரத்தையறைத்துத்தான்வினங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும்
பரத்தையோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்வினங்குஞ்சகனோக்கில்
பரத்தையறைத்துத்தான்வினங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (

நாகந்துதிக்கைதனையோக்கி னாகரமும்த்தோன்றியிடம்
நாகநயனந்தனையோக்கி நயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடம்
ஏகநருவிபார்த்தபடி யிரண்டிவிதமும்வினங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (௩௦

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரயிலாமையினால்
நீளானஸுவகவிலைவகளை நில்போல்வினங்கியிடமிந்த
நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றானஞஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமில்வுரைக்கருத்தமதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே
மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவகையாய்
மாயையெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனமறந்தோர்
மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனயறிந்தோர். (

நாமரூபந்தனையோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனையோக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொருபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடினமதுசொருபந்தோன்றியிடம். (௩௨)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்
அரையகுமாரனெனவறியி லுத்தெப்போதுமறவாதின்
தரையிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுரீயெனவுரைக்கின்.
புரையிலதுவாமுவவத்தை பொருத்தும்பொழுதுமறவானால். (௩௩)

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிநென்றிந்தவியருவகையும்
முடிவின்மெய்ப்பொய்யறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகைமைபோல்

கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையும்றிந்திடலாம்
முடிவிற்குமப்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௩௫)

அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய் விளங்
கியிடும், அகிலரீங்கிற் றுன்விளங்கு மந்தச் சச்சிதானந்தம், அகிலந்
தோன்று பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போ லதுதோன்றில்,
அகிலந்தோன்றா ததனின்மறைந் ததனாலகிலமசத்தாமே. (௩௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டா மிஃதறுதி
முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுயில்லை
முத்திதானஞ்சகம்வேறினமோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்
முத்தியாகுமிநிலையை முயன்றுவருந்திரிலைகொள்வாய். (௩௭)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்
பொல்லாப்பிறப்பிற்றப்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்த்ததுமாய்
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்த்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீட்டைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடமே. (௩௮)

எல்லாரீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி
நல்லாருணருஞானநூலின்று விசாரஞ்செய்வதுவும் [கும்
பொல்லாமனத்தையொடுக்கிரிட்டை பொருந்திரோக்கல்லானோக்
இல்லாமாயைதனைத் துணிவா யில்லையெனவேகாண்குதற்கே. (1)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி
விளங்குமதைமாதிரோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்திரிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪0)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுபிராமவைமாயை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்விகை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி னுனதாயிந்தவைவகையும்
உருவநாமநீக்கிடத்தி லொன்றியிவைகளிலவாகிச்
சொரூபமொன்றேநிகழ்தலினூற் சொன்னவிவைகளைவகையும்
சொரூபமன்றிவேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (சஉ)

விவகாரத்திற் பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த் தம்மதனில், சி
வகாரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்து மாதலினால், பவகாரி
யத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந் தோன்றியிடம், பவ
காரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச் சிவந்தோ
ன்றும். (சரு)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றென்றும்
இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடின
எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபயிவைமாயா
தொந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். (சச)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சர்த்துந்தக்கட்கடுக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (சடு)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின்றவிளங்கியிடம்
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி
லகமதனிலேகண்டெணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு
மகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (சசு)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்வீடிண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில்
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்
இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (சஎ)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுநாமம்
தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று

தோன்றிரிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவுவேறெனவுன்னி
தோன்றிரிகழ்தல்பந்தமாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்வீடாம். (1)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி
உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிழன்
உருவநாமரிகழ்த்திடா தொருநம்வடிவாயேரிகழும். (சக)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுநினைவேபந்தமதாம்
பந்தமென்காம்வீடென்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினால்
தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீக்கியிடுமோகம். (௩௦)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையநீக்கினதாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையநின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௩௧)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தம் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம்
உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின்
மெள்ளுஞ்சங்கற்பங்கனெல்லா மிரியநோக்கிரின்மதன்னை
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடம். (௩௨)

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடும்வ் வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம்
ஒளியேயன்றிவேறாமோ வொளியையறியாருலகென்பர்
ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனால்
ஒளியேயனைத்துநீதிரைறுரைக ளுவரியலதுவேறாமோ. (௩௩)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி
மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக
மாயைநீக்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (௩௪)

விளங்கியிடுமில்வலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணும்தகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றாயே. (௮௮)

தன துசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும்
தன துசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனாலே
தன துவடிவேசகங்கொல்லாந் தன்னைவிடவேறினதங்கம்
தன துவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறுகிவிளங்கிடுமோ. (௮௯)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவே துவி லுதிக்கு நீங்குமிருமையே துவினில். (௯௦)

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி விருப்புந்தோற்றரவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறித்திட்டால்
எல்லாமெக்கேதோன்றிடுமோ விதனெல்லாநாமாகும். (௯௧)

வெள்ளிவிகற்பமதிருக்கிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின் வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது
வெள்ளியாகிநீக்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௯௨)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை லொருவன்வேறேயுண்டென்னில்
ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றொன்றென்னிலொன்றுகெடும்
ஒன்றேயென்றவாதிடக்குமோது மிரண்டேயென்றவர்க்கும்
ஒன்றேயிரண்டுமொன்றே யுண்மைசற்பிதம்மிரண்டே. (௯௩)

விகற்பமிலதுமுதற்றோன் றீ விளங்கும்விமலமதினின் றும்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன் றும் விண்ணிற்பீலிதோன் றுதல்போல்

விகற்பமதிறேன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்தனை
விகற்பமின்றியேனோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானுயே. (கக)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (கஉ)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திரீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (கங)

நிருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றிவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிநிலையைக் கூடவேண்டுநெறிரின்றே. (கச)

ஏகபரத்திறேன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கே முத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (கரு)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னுற்றளவேகூட்டிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம். (கசு)

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமெந்த
மாயைநீக்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடம்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாய்யுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (கசு)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே வந்தவயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தரீங்கினக்கணமே பரமாய்வின்னகுமதையன்றி
இந்தவிலல்லாமாயைக்கழிவி லதின்னிலைவீடெனவ்ஊடா.

(சஅ)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிரீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவேராப்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேராய்வின்னகா தானையாகிவிளங்கியிடம்.

(சக)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடம்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குவவ்வுலகம்
தன்னையறியுளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்வின்னகுமுடிவதனில்.

(எ0)

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாசா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையிலையென்றேயியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றவிரியுமும்முதலும்

நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே

நினைவேபந்தநிலைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்

நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிகெ.

(எஉ)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்

நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதின்னின்ற

நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று

நினைவுகொண்டநிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிகெ.

(எங)

நினைவைநீக்கினோக்கியிடி னிமலசொருபந்தோன்றியிடம்

நினைவைமேவினோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடம்

நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொருபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில்.

(௭௪)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறைந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றுனையசத்தாய்விளங்கியிடும்.

(௭௫)

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொருபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும்.

(௭௬)

* அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தென்றெணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்.

(௭௭)

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின் றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின் றுணர்தலேஞானம்
மூன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமது மூலவரவும்வாதனையும்
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவேண்டா.

கிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மூமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மூமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடியிகவுநிறைந்திடமே.

(௭௮)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சையோர்க்
கிக்கோர்மயக்கக்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்

அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொருபநாமெனவே யுறுதியாகத்தோன்றியிடும். (அ௦)

ஒருவவேண்மெனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றமதற்கேமுயன்றிகெ. (௧)

சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்க்களில்லறத்தை
மருவிரீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொருபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிரீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (அ௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவியடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொருபநாமென்றறியார்க்குசீ சோகமோகமற்றுவிடா
சொருபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். (அ௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். (அ௪)

இல்லமென்றுத் துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லநீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொருபமதைச்
செல்லவிடையுறின்றியதைச் சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையுருகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (அ௫)

விளக்குஞ்சொருபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொருபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொருபந்தினைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொருபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாழ்ப்போம்.

ககக

அத்துவிதவுண்மை.

தன்னையிறத்தபந்தமதைத் தள்ளிரீக்கித்தனையறியில்
தன்னையிடவோர்பொருளமின்றித் தானேதானாய்விளங்கியிடம்
தன்னையறியும்வளவுந் தன்னையிடவேறிலையென்றே
தன்னையோக்கியொருநிலைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும். (1)

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நிலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிலோக்கியிடிந் சீவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொருபமதாய்க் கூடிகமுமொன்றாயே. (24)

எல்லாமாகுந்தற்சொருப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் * பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சீவபரமுண்டு
சொல்லாரின்றவிவர்க்குக்கரி சொருபந்தானேபகுத்துநிற்கும். (1)

பகுத்துநின்றதற்சொருபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப், டுரு
த்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று, வகுத்து
மாவாக்கியங்கூறு மற்றிசசீவன்றனையல்ல, தொகுத்துக்கேட்டதி
வனென்னினுஞ் சொன்ன திவன்சாட்சியைப்பார்த்தே. (க0)

இந்தச்சீவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொருபமியவனாகா அந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனதுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொருபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். (கக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனூற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனான்முத்திபெற்றவனின்

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோப
வம், அறுக்கிரகம் என்பனவாம்.

நிதனாழ்வையாகியிடு மிதனாலொன்றையாகுமென
இதனாலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம்.

(கஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொருபமதனினின்றிடுன
இந்தவாணகயையருள்புரிந்தா ளெனையாள்விருத்தவம்பிணையும். (கங)

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
நார்த்துவிருத்தவம்பிகைகின்றிந்தோ வென்றாள்யான்கண்டேன். ()

கொக்குமிரைதேருதவினருட் குருவினருளிலியானோக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுவமையில்தாத வொளியாயெங்குகிறைந்ததுவே. (கடு)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே. (கசு)

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேகைவந்திடுகினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந் துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்த வன்னைக்கெனையோகைம்மாறே. ()

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
மனதுமிகவும்வாடினதும் வழிகாணாமலேங்கினதும்
தனதுகணிற்றோன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும்
தனதுகடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. ()

கக்அ

அத்துவிதவுண்மை.

என்னையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்றுகிடப்போற்குத்
தன்னேநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையானுந்தானுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னையக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மாறே.()

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவும்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளீ
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளேநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களுமவாழ்கவெனப்போலெல்லோர்களுமவாழ்க.()

வேறு.

எனரும்விருத்தகிரிக்குமாரதேவெனுமுனிவனிசைகருநாவாய்க்
காளுரும்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தேகழறுமிந்தச்
சீருருமத்துவிதவுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர்திகழ்பாரென்னும்
தேருருஞ்சிவானுணமுத்திபெறலுண்மையிதுதிண்ணந்தானே.()

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧௦௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

—

உ

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கணகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடமே.

(௧)

பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால்.

(௨)

அவளருளிஞலே யனுபூதியின்விளக்க

யிவனுரைக்கேனநிலையை யெய்தினோரேகளிக்க.

(௩)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே 'னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
சேவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்த்துமிக்ககளிக்க.

(௪)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம்.

(௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னே குழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேன்னனுபூதி.

(௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வார்.

(௭)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குக்கண்டனமே.

(௮)

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிழிற்
பினைச்சென்மரீங்காது பிரமானுபவமலவோ.

(௯)

தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடமே.

(௧௦)

- எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலுத்தே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (கக)
- தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (கஉ)
- மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (கங)
- பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. (கச)
- சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (கரு)
- சங்கற்பசத்தியினுற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (கசு)
- தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (க௭)
- தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (கஅ)
- தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (கஈ)
- தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (உ௦)
- தனதசங்கற்பத்திற் றுனுண்டாதலிற்சகமும்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (உ௧)
- தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிறித்துத்தானேக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (உஉ)
- சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (உஊ)

- சகமாகநோக்கிடத்திற் றுனதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)
- தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானயத்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (௨௫)
- தனைத்தவிரவேறென்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பியமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬)
- தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவாரீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (௨௭)
- உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
புண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (௨௮)
- ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடைத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (௨௯)
- இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩௦)
- இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேரீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)
- இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேரீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)
- இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுங்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)
- ஒருவடிவுகாக்க வழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)
- சேவனாய்ரீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்ரீக்கிற் றிகையெனென்றினைக்குறித்தும். (௩௫)

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திழுமுவகைப்பொருளு
மிலகவேயானாக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௩௬)

எனைத்தவிரவேறென்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புரீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின் று
பின்னாலகமெல்லாம் பிறிவில்லிவங்கிமே. (௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪௦)

ஒரிடத்திற்கூவு முரையும்ப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம். (௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானாகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்
யானாகிறிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௬)

ஔசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றானறிய வறிவந்தியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். (௪௮)

- சங்கற்பம்பவேராகிற் றுன்பதினாலம்பேரஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றுளையினங்கிடுமே. (௪௧)
- எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫௦)
- அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)
- எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (௫௨)
- ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டாற்
பேருருளுவகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)
- எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)
- நினைவதனைநீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)
- எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பினைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னுணந்தலேசமதே. (௫௬)
- அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)
- சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)
- ஒருருடைக்கீழரசாள்வே னேருருக்கரசாகக்
கருதுவனாவதினொன்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)
- காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேராகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (௬௦)
- இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாக்கும். (௬௧)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெக்கிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்ப்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலிஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினாற்றான்றானே நிலையிற்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிதிதன்மாத்நிரமே
யநமதிற்றோந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்கித்தேயெக்காலும். (௬௭)

தோற்றிதிதன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தையோற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தையோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௭௦)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாத் தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (௭௧)

தோற்றிதிதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
ரோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடித்ததுவே. (௭௨)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதித்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௩)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதித்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௪)

- ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பம்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (எடு)
- சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேரிகழும். (எசு)
- தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநாளுவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எள்)
- சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றேன்றிவிளங்குதலரீற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)
- அறியாமையாலே யகிலம்போற்றேன்றியிடு
மறியாமையீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (எக)
- என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கின்றனமே. (அ௦)
- நிலைபிறிந்தபோது நிலையினிவந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேரிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)
- நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
நிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)
- பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேறயிலையலவோ. (அங)
- தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (அச)
- கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (அரு)
- தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (அசு)
- ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிந்து பொருளாயிருந்தனமே (அஎ)

- முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (௮௮)
- வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினு
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (௮௯)
- ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௯௦)
- தெரிசனத்தின்முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியின்றனமே. (௯௧)
- பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯௨)
- செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாயின்றனமே. (௯௩)
- அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதன்றிகுடியாகிப் புருந்தேயிருந்தனமே. (௯௪)
- தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (௯௫)
- ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாம் தானாயிருந்தனமே. (௯௬)
- படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களுல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே நெனைவிடவேறிலையென்றே. (௯௭)
- தெருள்விழியோர் துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (௯௮)
- ஒவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சீவபரகிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௯௯)
- புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்கூட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாமே. (௧௦௦)

பிரமாமனுபூதிவிளக்கம்.

க௨௭

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்த்திடவேண்டும். (௧௦௧)
மூமலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீழேதான்வாழ்க. (௧௦௨)

பிரமாமனுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரூவது

ஞானவம்மாளை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விருத்துப்பின்
கதித்திறுணிகைக் கருதிரின்
கண்டபடியே கழறுகே
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி
புலிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திரின்

தம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
னம்மானே
றம்மானே
னம்மானே
மம்மானே
யம்மானே
மம்மானே
றம்மானே (க௦)

குலமுஞ்செல்வமுங் குழுகங்கோல
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன்
திரிதருகின்றேன் சிலகால
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம
சித்தந்தெளிந்தது தெய்வீகத்
அனித்தமசுத்த மரந்தையே
ஆனலிம்மாயை யசத்தேகா
ரித்தியரின்மல நீடின்ப
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே

மம்மானே
றம்மானே
மம்மானே
தம்மானே
லம்மானே
தம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
மம்மானே
யம்மானே (உ௦)

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்பை
ஏறநோக்கா திளமைதனி
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே
போதருசார்தன் பொன்னடிக்
வந்துதுதித்து வணங்கினே
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின்
முத்திரெறியை மொழிந்துட
முதுகிரியிற்றவ முயலென்ற
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந்
அல்லும்பகலு மசைவற

மேவிநீன்றேதவ மேவினே
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினு
அவள்விளக்ககன்ற முனுபவ
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத
சம்மதமத்தகை சம்மதிக்
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு
இருமுதலென்ற விழுவுகா

ஒன்றுகின்முத்தியு மொன்றதென்
உரைத்திடில்பின்னையி லொன்றுங்கா
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம
பேசொணாதபினையிற் பிரமமொன்
அபினையிலேகமா மனுபவ
ஐந்தாகும்பின் னையி லனுபவ
சத்தியின்றியுண்டு சத்திய

யம்மானே
லம்மானே
ணம்மானே
கம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
னம்மானே
தம்மானே
வம்மானே (௩௦)

னம்மானே
ளம்மானே
மம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
லம்மானே
கம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
னம்மானே (௪௦)

றம்மானே
ணம்மானே
லம்மானே
றம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
னம்மானே

சத்திமானையின்றிச் சத்தியி
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை
பந்தமவிடற்கேது பகர்மற்ற

இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு
ஏகமதையன்றி யிவையிலீல
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி
ஆந்திரிவிருமுத, லாகுமென்
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன்
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை
நிஜமாய்நோக்கிடிவிரண்டாய் நிகழுங்காணம்மானே
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென்
நீக்கிடிற்றானையாய் நிகழுங்கா

தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன்
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு
ஆகிலேறுபோ லமர்ந்திடு
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத்
ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண்
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா
என்சித்தேதோன்றி யிடம்பின்னை
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா
எல்லாஞ்சத்துசித் தின்பங்கா
என்னாலெனையுங்கண் டெய்தினே
இன்பமேமெய்தி யிருந்தேன்கா

லம்மானே
யம்மானே
தம்மானே (௫௦)

மம்மானே
யம்மானே
வம்மானே
றம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
யம்மானே

றம்மானே
ணம்மானே (௬௦)

றம்மானே
லம்மானே
மம்மானே
மம்மானே
தம்மானே
ணம்மானே
டம்மானே
ணம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே (௭௦)

ணம்மானே
ணம்மானே
ணம்மானே
ணம்மானே

எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா
இனியோர்பொருளையு மெண்ணின்
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில்
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா
ஆனந்தநித்திய னானதா

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட
நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே
என்னினை விவென்னை யிதுவென்றே
இன்னாவாய்கண் டிருக்கேன்கா
என்னினைவின்மையி லேகமா
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா
இங்குமங்குமென்னை யானேகண்
ஏதுக்கவலையற் றிருக்கேன்கா
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேறின்
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா

என்னுணையெனையன் றி யிலையொன்று
இதுதுணிவெனமழு வேந்துவே
என்னையறியாம லிவ்வள
ஏங்கிவழிகாணு தேற்குமே
தன்னையிகராகுஞ் சங்கரி
தண்ணருள்செய்த தயவினுக்
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத்
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

வம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
வம்மானே
ணம்மானே
வம்மானே (௮௦)

தம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
யம்மானே
ணம்மானே
டம்மானே
ணம்மானே
றம்மானே
ணம்மானே (௯௦)

மம்மானே
ணம்மானே
வம்மானே
யம்மானே
யம்மானே
கம்மானே
தம்மானே
யம்மானே
வம்மானே
வம்மானே. (௧௦௦)

உ

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வே தா ந் த

தசாவத்யைதக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோகமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற் பந்தமும், உபசங்காரத்தின் முத்தியும், சிந்தாந்த மாகையினாலே இம்மார்க்கத்தி னுடைய பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்த மென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாச மாகிய பரவத்துவின் கண்ணின்று வாசகஞ்செய்வொணாத பின்னா சத்தி தோன்றும்; அதினின்று மாயை தோன்றும்; அதில் ஊத்த மாயையி னின்றும்; பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்று வியோ மந்தோன்றும்; அதிற்காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன் றேன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான் தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரத் திரிகுண மாக விரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும். ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந் தோன்றும்; இந்த சத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டு கூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னாங்கு கூறுகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங் கூட்டப் பஞ்சிகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும். [இனி தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சிகரண தூலபூதமென்று, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுள், புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆகதத்துவ

வேதார்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம். கநக

மிருபத்தெட்டிமேல் மாயையொன்று, பின்னாசத்தியொன்று ஆக (௩௦) இவையேபந்தம். இனியிவை மூப்பதுரீங்கி மேற்சயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம்; இதற்கு மார்க்கமெப்படி யென்னில்:—தூலபூதமைந்து, ரூக்ஷபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சிவசாக்கிரம்; இதிற்றிரோதாயிரீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்காரமூன்றுஞ் சிவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிரீங்கும் காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை ரீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம் சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற் கன்மரீங்கும்: பின்னாசத்தி, உபசார்தம், இதிற்சுத்தமாயை ரீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம். இதில் ஆணவரீங்கும்; ஆகவத்தை பத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானாசாரியர் கைகாட்டுப் படிக்குச்சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதார்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வே தா ந் த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நாயித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதி கன்மங்
களை அனேக ஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தி
யனாய்; நித்தியா நித்துவத்து விவேகம். இகமூத்திரார்த்த பலபோ
கவிராகம், சமையாதிசுட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன சது
ஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவர பக்ஷவமுடையோர் மேற்சென
னமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியுஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுத
ற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபரிடதத்தில் தசகாரிய
மாகயிருக்கும்; இதற்குத்தொகை எப்படியெனில்:—மாயாருபமெ
ன்றும், மாயாதெரிசனை யென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவருப
மென்றும், சீவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிரம்மருப
மென்றும், பிரம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லிய மென்றும்,
விதேககைவல்லியமென்றும் ஆகபத்து: இதுதொகையாகிய சிவ
ணம்; இதற்குவகை எப்படியெனில்:—மாயாருபமாவது சர்வப்பிர
பஞ்சகனும் இத்தனை அங்கிசத்துடனேகூடி விளங்குமெனக்கா
ண்கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிச
ம்மாயாசம்பந்தமெனக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அதினுடையவ
திட்டானத்தைக் காண்க: சீவருபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட
மாயாருபத்தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக் காண்கை: சீவ
தெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியா
வது, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக் காண்கை: பிரம்மருபமாவது

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை. கங்ரு

மாயாருபத்துக்குஞ் சேவருபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை: பிரமதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தை விட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சேவனும் பிரமமாகத்தானே காண்கை: தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானே காண்கிற போதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விதேககைவல்லிய மாவது அந்தப்பிரமானந்தா தீதத்தையடைகை: இதுவகையாகிய மனனம் இனி வீரிவு எப்படியெனில்:— சத்தாதிவிடயூத்தி லவாவறுத்து ஒரேகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருத்தி சாட்சாத்கரிக்கும் வகை: மாயாருபமாவது இது வென்று காணப்பட்ட சர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமருபமாய் இவைஐந்தற்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாயாதெரிசனையாவது அந்த ஐந்தற்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமருபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக்காண்கை; இனி மாயாசத்தியாவது இந்த மாயாசம்பந்தமாகிய நாமருபத்துக்கு முன்சொல்லப்பட்ட உண்டாய் விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை: சேவருபமாவது ஐந்தற்கிசத்துடனேவிளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுடேறக்கி அவையில் பின்பு சொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்மந்தமென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொருபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றும் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை: சேவதெரிசனையாவது நாமருபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இது சாக்கிர அவத்தை. சேவசத்தியாவது அந்தச் சச்சிதானந்த மயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக்கொண்டறிந்து அதிற் 'சேவத்துவபோதமடங்கி அச்சேவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானாய்நிற்கை: பிரமருபமாவது மாயாருபமாகிய நாமருபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சேவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இது சொற்பனவவத்தை பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில்,

கடகன் வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை.

கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண் முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானவீரர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமே யாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்படாரின்ற சேவனும் அன்தவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூப மறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமேயெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல்விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்குரியதமாகிய கர்மமும், இந்த ஐந்து பதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை : இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ்சொரூபமேயாய்க்காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை : இது துரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதஞய் வாக்கு மனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை : இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலேசென்று தசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப்பிரமகைவல்லியமடையில் அப்போது பந்தமுத்தி வியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசை பய பிரண்டென தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பீர்ம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும் தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக் குவேறென்று மில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதார்த்ததசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

ச க ச நி ட் டை ,

சலிகற்பரிருவிகற்பத் தகரிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசரிட்டை
செவியதினெனக்குரீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமப்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயரித்தரித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தரித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சனூரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிர்தகாலேப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
ரித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டித்
தித்தியாரின்றவிற்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (ங)

சமரசம்பதிர்தகாலேத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குருஞ்சினிற்றரித்து
ரிமலமாம்பரமானந்த ரிஜுதிருத்தியிற்களிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிர்தகாலே யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (ஐ)

அனுபவம்பதிந்தகாலையடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனும்புகவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (சு)

அவதானம்பதிந்தகாலையடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனானதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிறற்றரித்திங்
ருவமானமில்லாவின்ப வருவினிற்களிக்குமென்றும். (எ)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலையன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாம்ங்கந் தருளுனசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
ருயப்பெறுபரமானந்த வருசியிற்களிக்குமென்றும். (அ)

சம்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாக்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்த்ததிற்களிக்குமென்றும். (க)

ஒருபத்திதானேயாறு யொருதலந்தானேயாறாய்
ஒருவங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருலிங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறாய்
ஒருவின்பந்தானேயாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (க௦)

அனாதியிற்சிவமேலிங்க மபிணையேயங்கமாகும்
அனாதியிவ்வபிணையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனாதிய்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அனாதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவைபேயாகும். (க௧)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனத்தோசா
மாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சீவகாருண்ணியம், ஈஸ்
வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒருதிருமேனி எனக்
கொண்டிருளியஞானாசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில்நித்
தியா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோக விராகம்
சமையாதிசட்கம், முழுட்சத்துவமென்கின்ற சாதன சதுஷ்டயசம்
பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சந்தீடனுக்கு அனுக்கிரகம்
பண்ணுமுறைமை. உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர் ஒரு
வனதுவியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவு
டதங்கொடுக்கவேனுமென்று நியமமிருப்பினும் ஒரோர் அசாத்தி
யவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதி
முதலிய அவுடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்;
அதைப்போலச் சாதனங்கனையுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓரா
ண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேனு மென்றாலும்
ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச
சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணி பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்
த்திபண்ணவேண்டும். இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்திலொழி
ந்து, மற்றையமார்க்கத்தினாலே பவரோகநீங்காதோவென்னில், பா
தாதிதேச பரியந்தம் அக்கினி பற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்த
துறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக்கொ
ஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவந்துமுடியாது; அதைப்

கச0 உபதேச சித்தாந்தக்கூட்டளை.

போல அதீதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப் பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்க ணமேயுண்டாம்; அநெப்படியென்னில், சற்குரு சர்நிதியிலே சற் சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூகல மெங்குந்தேடி வெப்பந் தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உன்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமேயெனக்கண்டு அவ ருடைய அருள்கரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி? நானார் இந்தநானாவாகிய வுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச்செ ன்னமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதினாலேரீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்? இவையிற் பிரதமத்தில் அடியென் னானாரென்று விண்ணப்பஞ் செய்தபடிக்கு என்னை. யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ் செய்வேனென்று சற் சீடன் நானாரென்றுகேட்க, ஆசாரியானுக்கிரகம் பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றா கப்பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக ஸை யோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனால்ந்நவ்வுலக மெவ்விடத்தி னின்றும் தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறோ வென்னில், சுவாமி? உலக மெதிரிட்டிக் காண்கையினாலேவேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரெனில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்கானேன், ஆனால் நினைவை நோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்கு மிடத்தும் நாமரூபத்தைக்கானேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உல கமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்

உபதேச சித்தாந்தக்கட்டளை.

கசுக

நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு ரீவேறோவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி காணுநே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுண்ணப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவுநீயெப்படி யாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு எண்ணவிட வேறுதானே? ஆனால் உண்ணப் பிற்றித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்த்துமிடத்தில் நினைவைக் காணேன், ஆனால் நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானதுநானுமல்ல எண்ணவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி? தங்கத்தினிடத்திலே பணிதிபானதுதங்கமும்ல்லாமல்தங்கத்தையிட வேறுமல்லாமல்கற்பிக்கப்பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலேகற்பித்தம்ஆனாலிந்த நினைவுவேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்குவேறேசத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கேதோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கேதோன்றிவிளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லாநீயெயென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானேயென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம்நானெப்படியாவென்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாசுத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உண்ணக்கண்ட இடத்தில் அனுபவ மெப்படியிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுவையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாதது போல், உலகமுயிர்பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலினவே தற்சொருபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குற்றி; மற்றைநாலும் நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்

கசு2 உபதேச சித்தாந்தக்கட்டளை.

வென்னில், சுவாமி ? நானாவதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச் சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னோவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச் சன்னநிரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனன மரணமில்லை: இப்படி மற்றைநாலும், சுவாமி ? கடாஶுத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடையவனுபவமுமிப்படியே யாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற் கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பதினொராவது
பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரிய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவற்
காடியின துகொண் டம்முத்தியினை
அடைகுதலேபய னஃகினையன்றிச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யின்
ஏதமதாகு மெதினாலென்னில்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகிய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பும்
அஃகினைப்போல வவனியின்மனிதப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறியை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரிய
அவதியியல்பென் றறிந் துளபோதே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன்றனக்குத்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகும்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித்தி
அடைந்திடுகுதல்பய னலவோவென்னில்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்குள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபயன்
அணிமாசித்தி யடைகுதல்பயனன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமட்ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிரம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
 கருத்தறியாது கருதிமாறாக
 அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
 பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
 காமாதிகளாக் கைவிடலியமம்
 விட்டபொருள்கண் மேலிடிற்றன்னி
 நிற்குதனியம நிருபாதிகமாய்
 ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதனம்
 நாமரூபத்தை நாமுமனத்தை
 இருபயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
 பிராணயாமம் புறவிடயத்தைப்
 பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
 விடயவாதனையை விகற்பறநி.றுத்தல்
 தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
 நாடறியான நவீற்றிடுபுறமும்
 உள்ஞுமறவவ் வொளிதானேயாய்
 ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமாதி
 ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
 பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
 என்ன லுமாகு மினிப்புத்தியதும்
 பயனலவோவினிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
 இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
 என்றைவிதமா மிவையைந்தினையும்
 நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதாம்
 இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
 சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்
 அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மின்
 இடமுமழியா விடமேயிடமாம்

பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளாம்
 உறவுநீங்கா வுறவேயுறவாம்
 சுகநிரதிசய சுகமேசுகமாம்
 புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழாம்
 ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்கள்
 எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்றி
 மாயையிலுளதாய் வந்திடுகித்தி
 புத்திகளென்று புகலிரண்டினையும்
 அடைந்திடரினைத்த லபலமதாகும்
 எதினாலென்னி லியம்பிடுமாயா
 சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கும்
 சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்தை
 அடைந்திடுமதற்குமாயியவருத்தம்
 எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்கள்
 உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாயக்
 கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனில்
 அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்த
 இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வும்
 இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமாம்
 இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டும்
 அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபலம்
 அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபலம்
 அன்றியுநன்றா யறிந்தவிட்த்தில்
 அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினால்
 இன்பமோர்கால மிலையவைதனினின்
 றடைந்திடுவின்ப மலையாவறிவின்
 ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
 இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்

அறிந்திமெதனா லறிவானந்தம்
 பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
 * ஏககாலத்தி லெய்தினதாரும்
 இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
 புருடார்த்தமாகப் புகளுன்கினிலும்
 சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோதும்
 அச்சிவமென்னு மழகியவீட்டை
 ஐயந்திரிவு மறவையடைதல்
 எம்மார்க்கத்தா லென்றிடிவ்வேத
 முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனில்
 அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
 ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனில்
 ஏகமேவா வத்துவிதியம்
 பிரமமேயென்று பேசிமெதற்குச்
 சுசாதிவிசாதி சுவகதபேதம்
 சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
 என்றதுவாகி நெழில்வேதாந்தப்
 பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
 வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
 வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மின்
 நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால
 பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவம்
 ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்
 ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்து
 பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்ணா
 தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்ப்
 பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாரம்
 * ஏக்காலமென்றும் பாடம்.

அதீதமாகி யசைவறவிளங்கும்
 தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
 சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
 என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்ப
 சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
 ஸினைவுரூபமதா நிகழ்ந்திடுமதற்கு
 வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாமம்
 உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
 ஒருவன்கூவு முரையதுதானே
 எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
 ஸினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாமம்
 உருவதுவென்று மொருபேதமுயில்
 நவீற்றிடுருப நாமமயமும்
 மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
 யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
 உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமாய்
 ஸினைவுரூபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
 சத்திசத்தாய தற்சொரூபமதாம்
 அதிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
 ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்றி
 விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னைத்
 தவிர்ச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்று
 தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்ப
 சத்திமயமாஞ் சருவங்கனையும்
 சத்தாய்நிகழும் தற்சொரூபத்தில்
 ஆரோபிதமென் றறிந்தமையாது
 புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணிப்
 பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமென்

றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளும்
 வினங்கிடுமெவையை வினம்பிடக்கேண்மின்
 சங்கற்பசத்தி தன்மயமான
 நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமாம்
 அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிராம்
 அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமாம்
 இத்தகையர்க வியம்புமுப்பொருளும்
 உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டில்
 மேற்பராஞ்சர்வ விடயமதாகும்
 சிவனோவேக தேசவிடயம்
 இந்தச்சீவ னிப்படிபொய்யாய்ச்
 சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடைய
 புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடிவை
 விட்டெனிச்சை விளங்கிடுஞானக்
 கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையில்
 கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னால்
 தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டுச்
 சென்னமரணஞ் சென்றுடன்வரும்
 இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
 சத்தியேபந்தந் தகுமசங்கற்ப
 சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மின்
 பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறாகத்
 திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
 சூரியனின் தோற்றியதிசையைக்
 கண்டு ஹணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
 னையமாய்த்தோன்று மடித்தபிராந்தி
 உண்ணின்றுகீங்கி லுள்ளபடியே
 ஹணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றி

பிரமசித்தியகவல்.

மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றாதந்த
மந்தாந்தகார மாறிடற்றேன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியனானஞ் செப்புதலின்றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானசிரியர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவாம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபிரம்மவைக்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொருபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருநீ
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனைகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந்தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாலருதி னிவ்வாரோபிதம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுவிவற்றுக்

கதீதனேதாளு கையிலவையின்
 உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்தி
 இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
 இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
 ஐயந்திரிவற வுறிந் துசொருபம்
 தன்னுடசந்நி தானமதனில்
 சங்கற்பத்திற் றுளுளுவாய்
 விரிந்ததுவென் றும் விரிந்திடுமெவையும்
 அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
 இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்
 இவைகளிரண்டு மென்கனோர்காலும்
 இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
 ஆரோமிதமென் றறிந்தவறிவு
 கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
 தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினில்
 நின்றிடிண்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
 கதீதமதாரு மழகியபிரம
 சித்தியதனைச் சேருவனேரே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுரிக ஞுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிதந்தொளிநூஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிருள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வருத்துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத்துண்டா யிலருவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவினக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி வியம்பியனாதுரு
ஞானஞ்ஞயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தில்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரமவை யொருமுதருனே

எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
 சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
 சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
 தடங்கிரின்றிடுமென் றக்கரம்போலும்
 ரீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலும்
 கடமடமகதா காயமெனவே
 சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவினையில்
 உரையேபின்ன முளபடிநோக்கில்
 ஏகமேயா மித்தகைபோல
 நானீசிவமென நவீற்றிடுமென்றும்
 சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்றே
 ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவென்
 றுரைத்திடப்பட்ட வருப்பெயர்மயமா
 மாயாதோன்றும் வகையேதென்னில்
 அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்தை
 மறந்துயிரி துவெனு மாயையைக்காணும்
 ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
 பரசுவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
 மேலுவோர்சிவம் விளங்குதலிலையில்
 ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
 என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்குப்
 பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
 உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை
 அன்றெனக்குநீ யருளியவுகையே
 சொல்கேனந்தச் சொரூபவொளியில்
 கதிரொளிதோன்றும் கானலேபோலப்

* உபக்கிரமம் - எடுக்குந்துறை.

பேசுவொண்ணாத பின்னாசத்தி
 தோன்றிமெதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
 சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
 ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
 எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
 திரிசுணசமுகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
 சந்துவருணத்திற் சாயையேபரம்
 எண்ணிற்றந்த விராசதகுணத்தில்
 சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டாம்
 இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
 மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
 தன்னுமுதலான சகமதுண்டாகக்
 கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
 இத்தகையின்னா லிருஞ்சத்திதன்னில்
 ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
 இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
 இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
 ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
 தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளால்
 மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
 சந்துவருணபரந் தனக்கொருகாலும்
 இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
 தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
 கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்
 தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பரமே
 மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொண்
 டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்தி
 இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டான

தற்சொருபத்தைத் தானடைவிக்கும்
 இருளதுரீத்கி யிருந்தவிடத்தில்
 உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போலப்
 பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்தி
 உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயாகி
 அபிஞ்சத்தியி லடைந்திடுமுத்தி
 அபினைனையப்பார்த்தே யதுரீயென்ன
 அருமறையோது மதுவறியாமல்
 பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
 பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்வர்
 உயிரின்சாஷி யொருநானேயாம்
 பரத்தின்சாஷி பரைரீயேயாம்
 அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
 பின்னாசத்தியிற் பிறிவைக்குறித்தே
 இவ்வகைமூன்றா யியம்புரையன்றிப்
 பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
 இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசனம்
 என்றேமுன்ன மியம்பியதுமையே
 சுட்டொடுநோக்கிற் றேன்றிடுமூன்றாய்
 சுட்டின்றிநோக்கிற் றேன்றிடுமொன்றாய்
 மூன்றுமிறந்த மூப்பாழதனில்
 தற்சிவசொருபந் தானாய்விளங்கும்
 பின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
 பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கும்
 அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
 அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்ப்
 பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்
 அதிட்டானமான வச்சிவநேயம்

உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளும்
 விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
 உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
 இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசனம்
 சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
 படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டாய்
 விளங்கிற்றநிலை விட்டுநீங்காது
 நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
 மலந்தினுநாயை வளப்பதுமடைய
 சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
 எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
 எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
 அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறென்
 பரையேயுனக்கே பரங்காணென்னைக்
 காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்கண்
 பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டருளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ன் மூ ன் ரு வ து

ஆகமநெறியகவல்.

சத்தினிபாதந் தான்பிறத்தியம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினாகம
விசாரணைசெய்ய வேண்டிமுத்தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகும்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொருள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனாம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிஞ்சிவமதை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட்டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனின்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றங் கருவிதினோக்கின்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசுவை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிருபதிபசுவும்
மூவகையாகு மும்மலத்தனின்மற்
றவைதனக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லவைமுன்றகலும்
அவையினின்மூல மாணவமாகும்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவருடி

* அறுவைக்கு - சீலைக்கு.

சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
 மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
 உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
 தொழில்செய்திடுவன் றென்மையிலேநின்
 றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
 ஆடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடலங்கள்
 சேர்த்திடுனிதமாய்த் தீர்ந்திடுகாலம்
 பொறுததுபோலும் புகன்றிடுமாயைப்
 பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநேர்நீக்கும்
 நெறியேதெனவர் நெறியினையுரைப்பார்
 ஆரெனத்தேடி யரற்றிகொலையின்
 சிவமேஞான தேசிகனாகும்
 அவனருளாலே யாகமநெறியின்
 ஐந்துதொழிற்கு மரனையுரியன்
 ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
 உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
 அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
 உச்சியினிற்கு முபலம்போல
 ஆணவமாயை யவையினிற்றேன்றும்
 மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிவல்பகல்
 அற்றவீடென்றே யதைந்திடுமாகமம்
 அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
 பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
 இதுவெனததோன்று மெவையவையனைத்தும்
 நியதிசெய்ததுவாய் நின்றவ்சமாதி
 சமாதியைநீத்திய சாக்கிரந்தனிலும்
 சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
 கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்

கடும

ஆகமநெறி அகவல்.

இத்தகைநெறியை யெய்திப்பாலன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்கண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியாம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெறி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

—————

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பதிநான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சுதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேதம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரும்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரிவு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசாரம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகமம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீகம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப்பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுருதி
அரசனதுரையி னவைமற்றெல்லாம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற்றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாசம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்காம்
அதனான்முந்திய தருமறையாகும்
இதற்கதிகார மின்றியவைசியர்
குத்திரராதி சொல்லியபேர்க்கும்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகும்
அவரவர்க்கரிதை யவரவர்க்கேயாம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமும்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகும்
அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமூலகம்

நற்குலம்வினையி னண்ணினதாரும்
 மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்கே
 ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளும்
 நாமாரிந்த நானாவிதமாம்
 பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
 தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
 எய்தினதெந்த வேதுவினிஃதும்
 இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
 தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
 நாமலசித்தே நமதுருவகிலம்
 பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவின்
 சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
 சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தில்
 பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடெம்வடிவே
 ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலில்
 அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்குஞ்
 சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
 வடிவநாமமுமீவ் வகையைந்தியல்பில்
 உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமுன்றும்
 சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டும்
 மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
 ஆகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகித்
 தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிப்பிறவி
 சிதைத்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
 சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
 பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்
 போலநாமாதி போக்கிச்சொரூபம்
 பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டாம்

அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிநீழ்பம்
 வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
 ஆசானருளி லருமறையந்த
 ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
 அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டும்
 அதுட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போம்
 தனையாரென்றே தான்முதற்றேரின
 துளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்தும்
 தோன்றிடம்பழதை தோன்றினவுடனே
 கட்செவியென்றல் காணாதருதின்
 அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றில்
 பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமும்
 கனவதுபோலக் கூண்டிடுமவையாய்
 நின்றிடலொருவி ரித்திரைதன்னில்
 கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீடுதென்று
 தனைவேறுகத் தானுணர்ந்திடலின்
 உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவநாமென்
 றிருளகன்றுறுதி பிதயத்துதித்துக்
 கந்தர்ப்பாகரங் கண்டிடலிற்சுகம்
 கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
 நின்றல்சமாதி நிலையிதுவாகும்
 உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்தி
 இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகும்
 மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னுனை
 விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்சி
 சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
 மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்மீடே
 வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ-
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பதினேந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவதைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுததமதாயச சொற்றிடவேண்டும்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணாச
சச்சிதானந்தத தற்சொரூபத்தில்
சிறந்தசிறசத்தி செகசத்தியென்றும
இருவகைசசத்தி யெனவன்றேயுள
தவையினிறபின்னை யகிலத்துக்கேது
சற்சத்திமுத்தி தானதற்கேது
பரத்தினிலபிண பாவமாயொன்றாய்
சற்சத்திரிற்குஞ் செகசத்தியதும்
தற்சொரூபதைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபோற்றேன்றி விளககுமுக்குணமாய்
சாததுவிதராசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணத்திற் றுககியசாயை
பரமாயெங்கும் பாரத்திடுமிராசத
சாயையுயிராந் தாமதமிரணடாய்
இருணமாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கும்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்கக்
கணக்கதுவாகக கருமமுண்டாகும்
ஆதவைவிதமு மன்றேநிகழும்

இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்னை
 பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிவில்லை
 சர்வவித்ய தற்பரஞ்சவாசம்
 சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமாம்
 என்மெனவோது மெழிலார்சுருதி
 இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண்ட
 அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன்றே
 நானுரெனவே ஞானநற்குருவை
 வினவிடிவித்தகை விளங்கியபிரமம்
 நீயேயென்று நிச்சயமாகத்
 தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன்றே
 இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தில்
 காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையாது
 நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சகமே
 அரசன்றன்சே யடாதார்சேரி
 சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவனை
 அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேகி
 அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்தணம்
 காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோல
 நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண்ணே
 சிவத்திண்குறியைச் செப்பிடக்கேளாய்
 சாக்கிரமதனிற் றாக்கிமீம்பொருளில்
 நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலையே
 நின்மலநிலையந் நிலையினிளோக்கின்
 விளங்கிடுஞ்ஞெயம் விளக்கிடுஞானம்
 நோக்கிடுஞூதுரு நுவலுயிம்மூன்றும்
 நாமேயாக நன்றாய்விளங்கும்
 அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினால்

அபிநாபாவ மாயேகமுமாம்
 அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவில்
 அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளும்
 முன்பினின்றி முழுதுநிகழும்
 இஃதுணர்ந்திடுத லிரும்பின்னையினில்
 அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கணமே
 சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்கு
 நானுருனெனவே நவிற்திடாரிற்கும்
 இவையேசுருதி யெழிலாகமமாம்
 நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தாய்
 விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளால்
 இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழும்
 இதனானமே யிருஞ்சிவமாகும்
 இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயும்
 கண்டெனிருந்துங் கலக்கமதுற்றுக்
 கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாகச்
 சிவனைப்போலத் தியங்கிணையினிரீ
 நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கில்
 கண்டடைம்பொருளுந் கரையுநாமாக
 நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கில்
 விளம்புமைப்பொருளும் வேறாய்விளங்கும்
 நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கும்
 நாமேயிடமென நம்மையேயன்றி
 விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னிலை
 சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னிலை
 அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்தி
 சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிறசத்தி
 கற்பிதமென்றாக கருதியுணர்ந்தே
 அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தநிலை
 இடைவிடாதிவ்வுட லிரந்திடும்
 னடைபுநிறநிடிவ் வாய்க்குநம்வீடே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பதினாறுவது

சிவசமாசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
தையமிவ்வைய மனையேநின்றால்
அன்றியுற்றொருவ ராரினுநீங்கர
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருளசெயவேண்டும்
எதெனிற்சொல்கே நெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமத்ச் சிவையேயுனதின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறில்
தானிகழ்முத்தி தானானவர்கட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்குத்

திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளைத்
 தீரவகற்றிச் சிவமதினாமே
 வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னில்
 உரைக்கேனியானு முன்னருளதனில்
 இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லாச்
 சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
 பேதவபேதம் பேசுதலின்றி
 அநிர்வசனமதா யதுவுளபோதே
 கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போல
 நினைவுரூபமதாய் நிகழ்ந்திடெம்பின்னை
 அஃதினில்விளங்கு மறைமூப்பொருளும்
 எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவும்
 சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடில்
 செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனைக்
 காண்குதலுயிராங் காணவிளக்கல்
 பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தில்
 செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்கப்
 பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தில்
 அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வகை
 நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரென்
 றைவகைப்பொருளு மனாதியேநிகழும்
 சொரூபமுள்ளவஞ் சொற்றிடும்பின்னை
 கற்பிதவடிகாய்க் கலந்துடனிற்கும்
 நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தைக்
 குறித்தினைகற்பிதங் குறியாவிடத்தில்
 கற்பிதமாக வைந்துநிகழும்
 நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
 நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
 அதனாலிரண்டு மனாதியதாகும்
 நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்தி

ஒருகாலமும் லுளநினைவதனின்
 பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகும்
 நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடெய்யானும்
 மறதியிலுயிர் போன் மயங்கியுழன்று
 நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்தும்
 ியுமியானு நினைவினின்றுருடன்
 போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தில்
 ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதாக
 இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
 ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
 இத்தகைகண்டே நெழின்முத்தியதை
 இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்டே
 ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலங்கூடா
 நினைவில்சொருப நிகழ்ந்திடெய்யிரண்டாய்
 இஃதினிலைய மெள்ளவானும்
 இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
 திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டும்
 வாராய்புதல்வா மாசறியும்
 சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
 என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்
 இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவெயாம்
 நமதருளாலே நன்றாயறிந்தாய்
 இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்தி
 இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கும்
 உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளில்
 † திரிவைய மறத்தேர்து
 சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

சுரீத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

* திரிவு—மயக்கம்.

† திரிவு—அஞ்ஞானம்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
புரீ கு ம ர தே வ ர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
விருத்தாசலம்
பெரியநாயகியம்மன்பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குருவிதனான்,
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்கரணமாய்தலீ
ஞர், புருடன்முன்னேழுஞ் சுத்தமோரைந் தும்போயிதாற்சச்சிதா
நந்தங், கிரியையற்றிலங்குமென்மனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாய
கியே. (க)

உளப்படுமுருவ நாமமதகற்றி னுள்ளசற் சிற்சுகந்தோன்றும்,
உளப்படுமிதனாலுலகுசண்ணடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால், விளக்
குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கிசைத்தா
ள், கிளக்குறுதவத்தோர் தரித்துரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகி
யே. (உ)

பழுதையென்றுணரிற் தன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழு
தையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந் தன்னையேகாணின் முரணு
றுசராசரமெவையும், மெழுதருமறிவா விளங்குமென்றிசைத்தா
ளெழுபவந்துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணமுத்தந்திசெறிவிருத்
க கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ங)

சொருபமேதானென் றுணர்தரிப்பரணுந் துகளுறுசீவனுஞ்ச
கழு, மருவுதன்னினைவி லெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபந்தம்வீடி
லகா, மொருவுயிர்தானென் றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடு
முண்டென்றா, கிரிதவப்பயனாய் வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரிய
நாயகியே. (ச)

அறிபொருளறிவோ னறிவினைக்கொடுப்போ னுணமுப்பொரு ளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தா லுளவிதைவிடுத்தோர் பொ ருளைநாடு தன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொருபயிந்நி லையிற் பேசுமுப்பொருள்களுமில்லவாக், கிறியறவற்தியென் றனன் விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (இ)

அரவிலைபழுதை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளி னையுணர்ந்தோர், கொருவுறுதிருத்த லெனையெனிற் கானலுறுசல லையெனவுணர்ந்தும், மருவலினுஞ் விகாரமீதென்னின் மலிக னவினிலுறுமென்றாள், கிருதுசெயமறையோர் பரவிய விருத்தகிரி யமர் பெரியநாயகியே. (ஈ)

தடத்தின்மற்றதனிற் றங்குபல்கடத்திற் சர்வையுஞ்சாயையில் லதுமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும் விசும்புபோலீசன் சீவனிக் கிருவார்சாட்சிகளா, மிடத்துறும்பினையிற் றேரன்றுறுஞ் சிவயிற் கிரு வார்சாட்சிகளுமொன்றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும் விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (எ)

ஆருயிர்தாலுமவன்மனத்தைச் சதங்கரத்துதித்ததுவாகும் பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக் கூருறுமூலகமயக்கமாயிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்றாள் கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ஐ)

ஐதுருநாமமகற்றிடிற்றேன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவோ தீதறுசீவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா [தாள் யேதமொன்றில்லாப் பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள் புரிந்தளித் கேதயிறவத்தோர்குழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ஊ)

எஞ்சுறு முளத்தோடென்னை யாரென்றே யிரங்கியே திரிந்து முல்லேனை, மஞ்சறழ்காத்துக் கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த் துதல்கடுப்ப, வஞ்சலென்றழைத்துரீயதுவாகு மையயின்றென்ன வையளித்தாள், கிஞ்சகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர் பெரியநாய கியே. (க)

பெரியநாயகியம்மன்பதிகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரத்தில் தெய்வீகமுற்று விளங்கிய

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிவசேஷத்திரக்கோவைத்

திருவெண்பா.

—o—o—o—

திருமுதுகுன்றம்.

முத்தாநதித்துறையின் மூழ்கி யரகரவென்

றித்தா ரணிதழைக்க வேத்தியே - யத்தா

பழமலைவா னாவென்று பாடிப் பவத்தூத

யெழுமலைவார் பேறே யினிது.

(க)

முத்தாநதித்துறையின் மூழ்குவார் நேயமுடன்

சத்தாய மாமறைநூல் சாற்றுவார் - மெய்த்தாமஞ்

சாத்துவார் விர்த்தகிரித் தாணுவையே தோத்திரஞ்செய்

தேத்துவார் பேறென்சொல் கேம்.

(உ)

நீற்றை யணிந்து நினைந்துருங் கெஞ்சமே

போற்று செழுந்திருவின் பூமானுஞ் - சாற்றுங்

கலைக்கிழத்தி கோனுங் கருதரிய கோல

மலைக்கிழத்தி கோமான் வரும்.

(ங)

வணங்குந் தவத்தோர் மலரடியென் சென்னி

யிணங்குந் தவம்பெறுவ தெந்நாள் - பிணங்கு

முரகா பரணு லொளியா மொருவா

வுரகாப்பரணு ஷணை.

(ச)

சிவசேஷத்திரக்கோவைத்திருவெண்பா. களக

சுத்தமுத லேந்தின் றோயறுத்தாட் கொண்டேயுண்
மெத்துபொருட் டானாகி மேவுவாய் - சுத்தமழு
மாணர் கரத்தேந்து மன்னு கியரீயே
நாணப் பழமலைவா ணு.

(௫)

மன்னருணை யோநமச்சி வாயகுரு ராயனது
போன்னடியி லென்னைப் பொருத்துவாய் - துன்னுமலர்ப்
பாதா மலைக்கிழத்தி பாகா பரமசிவ
நாதா பழமலைவா ணு.

(க)

வாரேறுங் கெரீங்கை மலையரையன் பாவையொடு
தேசேறுங் காட்சி தெரிசித்தேன் - காரேறும்
பாவைய ளெல்லாம் பறிகொடுத்தேன் பத்தரது
நாவன் பழமலைவா-ணன்.

(எ)

மாதர்கிளை மக்களெனு மாயா மயக்கமறப்
பாதமல ரென்றலைமேற் பாலித்தா - னீதிபுனை
செம்பொன் றியாகன் றிருமணிமுத் தாறுடைய
நம்பன் பழமலைவா ணன்.

(அ)

விருப்பாய் முதுகுன்றின் மெய்ப்புதுமை கேளீர்
நெருப்பா மலையொன்று நிற்கும் - பொருப்பிலொரு
பச்சைக் கொடியும் படரு மதனருகே
புச்சிக்கே யாறுமோ டும்.

(ஈ)

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையிலே அருணா
சலேசுவரர் அதுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிய தமதாசிரியராகிய ருளை
நமசிவாய தேவசுவாமிகள் அருளியபடி சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்து
துதித்து வருவனில் இவ்விருத்தாசலத்தை யடைத்து, இரதோற்
சுவதரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று பெருமானைத் தரிசித்து, ஆராமை
யால் அவ்வற்புதக்காட்சியையும் பெருமான்பாலிக்குழு திருவருட்

களஉ சிவசேஷத்திரக்கோவைத்திருவெண்பா.

பெருக்கையும் அடியவர்புரியும் தொண்டின்மேன்மையையும் இங்
னம் வியந்து புகழ்ந்து, பின்பு, ஒவ்வொருதலங்களிலும் அம்பி
கையைத் துதித்து அத்தேவியாரா லளிக்கப்படும் திருவமுதையுட்
கொள்வது நியமமாதலால் அந்தப்படியே இத்தலத்திலும் பெரியநா
யகியும்மையாரைத்தரிசித்து,

நன்றிபுனையும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவனா ரிடக்கிழத்தி - நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டுவா.

என்றுதுதித்தனர். அப்பொழுது பெரிய நாயகியும்மையார்
பால்யவடிவமாகத் தரிசுணந்தந்தளித்து “ஏனப்பா என்னைப் பல
வாற்றாலும் கிழத்தியென்றுபாடினாய்” என்றுகேட்டருள, சுவாமி
கள் மிகக்களிகூர்ந்து,

முத்தநதி குழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - யத்த
னிடத்தாளே முற்றா விளமுலைமே லார
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

என்று மீட்டுத்துதித்து, அத்தேவியாரளித்த திருவமுதை அ
டியவர்களுடன் நுகர்ந்து, வசித்திருந்தனர். அதுமுதல் அத்தல
த்திலே பெரியநாயகியும்மையார் விருத்தாம்பிகை வாலாம்பிகையெ
ன்னும் இரண்டுதிருவுருவாய்த் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தரு
ளி விளங்குகின்றனர். இதனை மேற்படி சுவாமிசன் சரித்திரக்
கோவையுட்காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் பழமலைநாதர்

பிசுஷாடன நவமணிமாலை.

நங்குற்றந்தீர்க்கும்பழமலைநாதற்குநற்பலிகொண்
டங்குற்றுமென்றுகில்போக்கினள்வெற்றையாகியந்தோ
விற்குற்றயெனவீவம்பெருமானிவ்விருநிலத்திற்
றங்குற்றம்பார்க்குமவருளரோவெனத்தாழ்த்தனளே.

(க)

குன்றமுதுகுன்றுடையானிலாதவெண்கோவணத்தான்
றன்றமரைக்கைவிரன்மூன்றுகாட்டித்தனங்குறித்து
நன்றாகவித்தனைபிச்சையுண்டோசொன்னறுநுதலா
யென்றானிரண்டத்தனையுள்கோடியென்றிட்டனளே.

(உ)

இப்பாத்திரந்தலைகீழாப்பிடித்தனையென்னையுனந்
தப்பாப்பலிகொண்டறிந்திலையோவெனத்தாழ்குமுலாள்
செப்பார்பனைமுலையாய்நிலத்தேபலிசிந்தியிட்டா
யெப்பாத்திரத்திலுமிட்டறியாய்கொன்முன்னென்றனரே.

(ங)

வேட்டனமாதுகைமாழ்த்திடமாமுதுவெற்பர்பலி
யோட்டினைந்தொடலாமோவெனவுமையுந்தொடலாம்
வீட்டினில்யானெனவேயுள்தாமிதுவேண்டிவைகொல்
யாட்டினின்பாலெனமுலமுமாமென்பதென்றனரே.

(ச)

மாண்டவெலும்பணிகோலமொடேபலிவாங்கிதெற்
சென்வெருமுதுகுன்றுடையிருமையான்மிடற்றி
னீண்டவுகிருறுத்தாதனைவேனென்றுநீர்தலையைத்
தீண்டவுமதுபலிப்பாத்திரமென்சிரிக்கின்றதே.

களசு

பிசுடாடன நவமணிமாலை.

வானோர்தொழுநின்பலிப்பாத்திரத்தைவனைந்ததுநீ
தானோவெனச்சக்கரந்தான்சுழற்றத்தகுங்குயத்தி
யானோருயவன்மெய்யென்றேமுதுகுன்றிறையியம்ப
நானோவொருசிற்பிறைச்சியென்றாளந்தறுதுதலே. (சு)

பங்கயமன்னவிழியார்முதுகுன்றர்பாத்திரத்தி
லங்கையிலையமொடுவண்டுவிழலங்கையவென
வெங்கையில்வந்திதமதாகவேவழக்கென்றுசெட்டி
மங்கையர்தங்கட்கிருங்குடலிலிடவைத்தனரே. (எ)

நீருக்குத்தக்கசடையார்முதுகுன்றநேடியுங்
னருக்குட்பிச்சையென்றுற்றோமுண்டாயினுரையினென
வாருக்குத்தக்கமுலையாரகற்றாளர்மற்றொருவர்
யாருக்குக்கிட்மெதுசோறூர்கொளுமென்றனரே. (அ)

முழங்குந்துடியொடுபிச்சையென்றேமுதுகுன்றர்வரச்
சுழங்குமுலமுதியாளென்பலியெனத்தம்மனையில்
வழங்குமனமென்றனர்முதம்பாந்துவளர்முலையாள்
விழுங்குமனம்பகற்போதுகொள்வாயென்றுவேண்டினளே. (க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சாடனநவரத்தினமாலையப்பீடுபெறத்
தைச்சான்றுறைமங்கலமுறைசீவதயாபரனும்
பொய்ச்சார்பதனையொழிக்குஞ்செழும்புலியூர்ப்புனித
னற்சார்புசார்த்தசிவப்பிரகாசநவமணியே.

பிசுடாடனநவமணிமாலை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முழுமணிமிடற்றன்கனன்மழுவீரன்
முக்கணாண்டுகைநினைதெழில்கூர்
முகம்பலர்தலைக்கண்டெல்வனைந்தடியின்
முனைப்பிறைக்கோடுகொண்டுமுது
விழுமணியரவநுழைசடாடவியின்
விண்ணதித்தண்புனல்விடுப்ப
விரைவொடுகுளிர்த்துமுகமலர்தலிணை
மேன்கொடியெனநினையுணர்ந்தேன்
செழுமணிகீலமழைமுகிறவழுஞ்
சிலம்பெனும்புற்றினின் றூர்ந்து
திரைபொருகடற்பேர்ப்பெரும்படம்விரித்துத்
தினமணியெனப்படுஞ்செங்கேழ்
கெழுமணியுமிழ்ந்துபேரிருடுரந்து
கிடக்குமெய்ம்முடக்குமாசுணமாய்கீ
கிளர்மணிமுத்தநதிபுடைவிருத்த
கிரியமர்பெரியநாயகியே.
விழைவொடுநனக்குமாதலன்மாயி
வெற்புழைவண்டுருதுதன்மருகன்
மேலெலாமெலும்புந்தோலுமாய்க்கிடத்தல்
வெறுத்திடாதினமைநாடாது

களிக் பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

பழயலைதனக்குச்சாதினொப்பெனவே
 பார்த்துணைக்கொடுத்ததுன்றந்தப்
 பனிமலையென்றோதன்மனையாட்டி
 பயந்திடப்பெறாமகளென்றோ
 கழைவரைமுன்னரூன்றுபுநடந்து
 கடிதுபள்ளங்களின்வீழ்ந்து
 கரைகளின்மெல்லவேறிவெண்ணுரைவாய்க்
 கடையுறவளைந்துருத்திரைந்து
 கிழவுருவிருத்தநதியெனப்பட்டிக்
 கீர்த்திமூவுலகினும்போர்ப்பக்
 கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே. (உ)

காமமென்கின்றகதுவுவெந்தீயுங்
 கடுஞ்சினமெனப்படுபுலியுங்
 களிப்பெனுஞ்சிறுகட்புகர்முகப்புழைக்கைக்
 கூறையடிக்களிரல்யானையுமே
 தாமிருமெனதுமனமெனும்வனத்திற்
 தனிவரல்வெருவினையாயிற்
 தழலினின்றாடிப்புலிகரிபுரிபோர்
 தடுத்தவாண்டிணையொடும்வருவா
 மீமவெள்ளெலும்பங்கிடப்படுமெனத்தா
 னெலும்பணிகடவுண்மாரதியா
 யிருந்துநல்லன்னங்கொண்டமெய்வெனாப்ப
 வீணைதபுகககையைகழ்ந்து
 கீழ்மைசொல்கின்றதொன்றுமின்றாயிற்
 கிடைக்குமோவிதன்குணமென்னக்
 கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ங)

சுட்டுதற்கரியநின்னைமெய்ஞ்ஞான
 சொரூபியென்றருமறையனைத்துஞ்
 சொல்லுவதுண்மையென்னநன்குணர்ந்தேன்
 சுரந்தநின்றிருமுலைச்செழும்பால்
 வட்டிலிற்கொச்சைப்பிள்ளைமுன்னுண்டு
 வண்புகழ்ஞானசம்பந்த
 வள்ளலென்றிடப்பேர்பெற்றரன்மொழிபேரன்
 மையநீர்செய்யுள்செய்தமையா
 லெட்டிநற்றிகிரிமுறித்தெறிந்துரங்கா
 லியானையிருட்டிவாகுதிரை
 யெறிந்தாசங்கதிர்த்துக்கொடும முறித்திட்
 டெதிர்த்திடார்தமைவிடுத்தோடிக
 கிட்டினர்ப்புரட்டிமுருகவேள்பூதக்
 களைப்பெருவெள்ளமொத்தெழுந்து
 கிளர்மணிமுத்தர்தியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.
 உள்ளமென்மனையில்விருப்பொடுவெறுப்பா
 முறுகுழிமேடுகணிரவி
 யொழிவிலாவாய்மைமெழுக்கொர்ப்பூசி
 யுயர்தருமனமெனப்படுமோர்
 பள்ளிமென்றவிசிலிருத்திரின்பதியைப்
 பழுதில்யானெனப்படுகெல்லீப்
 பழமலமாயைத்தவிடுமிபோக்கிப்
 பாகஞ்செய்தென்றருத்திடுவாய்
 துள்ளுமொண்மறிமான்முல்லையுளாயர்
 குழல்வெண்ணெய்க்குடமுருட்டித்
 துணைமுலைக்குவட்டின்மஞ்சண்மேற்படப்போய்த்
 தோய்ந்துநின்றாடிளங்கயற்கட்

(சு)

களது பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

கிள்ளைமென்மொழியார் துகிலெடுத்தொளித்துக்

கேடில்சீர்க்கண்ணாடுதல்போற்

கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௩)

நாடினாருயிர்களாமெவற்றினுக்கு

நல்கியதந்தையுந்தாயும்

நம்பனுமீயுமல்லிர் நுமழர்க்கே

நவின்மவம்முறையுளீர்நீவிர்

பாடியாரணஞ்சொல்லிமொய்வனதாம்

பரிந்துமீமடிமிசைக்கிடத்தப்

பழமலைதனதுபெயர்வவக்காதிற்

பகர்ந்தருள்செயப்பெறுஞ்செயலா

லோடியோர்காகமேறுபுகவிழ்த்த

வொருசிறுகரகீர்தானு

மொருவனோர்செவியால்விடுத்தவப்புனலு

முமையொருபாகர்கட்டோன்றிக்

கேடிலாநந்தவுருவாமெனையொக்

கின்றனவோவெனவதிர்ந்துக்

கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவிருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(௪)

தன்னொருமகன்வாகனத்தினைவெறுத்தோர்

தனயன்வாகனத்தினைவிரும்புந்

தண்மணிப்பணியுமகனையுள்வெருவித்

தான்வளராமதியமும்வாழ்

மின்னவீர்சடையான்மனைநினையன்றி

மேவுவானவரைநெஞ்சுகன்னல்

விரிகதிர்விழுங்குமணியினைவிடுத்து

வெறுமணிகொள்ளுமாதன்றோ

பெரிய நாயகியம்மைவிருத்தம்.

களக

மன்னவர்மணிதர்சந்திரன்பரிதி

மகபதிமலரயன்மறவி

வானவர்வசுக்கன்சித்தர்கிம்புருடர்

மாதவர்விஞ்சையரசுரர்

கின்னரருரகர்மூழ்குபேரரவங்

கேட்டொருமுராரிபாய்சுருட்டக்

கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவீருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(எ)

படைத்திடுந்தொழிலோன்மறைச்சடங்கியற்றப்

பாவியேன்மனத்தினில்வலிய

பண்மணிசூயின்றசொம்பொன்மியினின்

பதமலர்வைத்தகலாம

விடத்தினிலுணைவைத்தருளுதன்முன்னே

வியற்பகைமனைவியையிரந்தா

* ரெங்ஙனம்போயிரந்திடுவான்

கொடுத்தெனிலிடுபொன்புலவனுக்காரூர்க்

குளத்தினிற்பழமலையன்று

கொடுத்ததுநானேகொடுத்தனனென்னிற்

குளித்தகல்பவர்குளத்தெல்லாங்

கிடைத்திடவொருகண்டருமெனக்கிதுசெய்

கின்றதற்புதயகொலோவென்னக்

கிளர்மணிமுத்தநதியுடைவீருத்த

கிரியமர்பெரியநாயகியே.

(அ)

பண்டுரின்கொழுநன்றதையுந்தாயும்

பயந்ததன்னருமருந்தன்ன

பாலனைக்கொன்றுசமைத்திடக்கொள்ளும்

பாதகமொன்றுளங்கொண்டு

கஅ௮ பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

தொண்டர்தம்மனையிற்செல்வனென்றெழின்
 சுதழனப்பொறுதுநின்முலைப்பால்
 சுரந்தமுதுநுட்குமென்னையாவாய்
 தொழுதுபோய்ப்பிரித்திலையென்றே
 வண்டர்தங்கங்கையன்னமங்கதன்க
 ண்டலதன்னையவந்தடையா
 வாடியிங்இதன்கணமர்வுறப்பெறலா
 ல்டைந்நுவான்கங்கையையிகழ்ந்து
 கெண்டையொண்வாளையுடனெழுக்குதிப்பக்
 கிலைவிலைக்கமுகின்மேற்றவழக்
 கினர்மணிமுத்தந்தியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.

புரிசடைக்காட்டுளாடவிட்டிலவம்
 புலியினைச்சிறப்புலியொடுகோட்
 புல்தொழுவிருக்குமொருபெருந்தெய்வப்
 புலிபனிமலையினமானைப்
 பரிவுறத்தொழுதுமருவியவதனாற்
 பயமறச்சாதிடனது
 பாங்கர்வந்தெய்தப்பெற்றதென்றறிந்து
 பசுவெலாமருவுறப்பெறுமே
 சுரிசுழற்கயற்கட்பிறைநுதற்கனிவாய்த்
 துடியிடைக்குவிமுலைத்தளிர்க்கைத்
 துணைவிமுற்கங்கைபெயர்சொலக்கூசுஞ்
 சுடர்மணிக்கட்செவிப்பணியான்
 கிரிமகட்கடுத்தகறைமிடற்றிறைவன்
 கிளக்குமேற்புகழெனத்தோன்றிக்
 கினர்மணிமுத்தந்தியுடைவிருத்த
 கிரியமர்பெரியநாயகியே.

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருமுதுகுன்றம்.

பெரியநாயகியம்மை

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவற்குத்தக்கவி றுமாப்பெனுமொழியின் றியொரு
மறுவற்றதன்மனையாட்கேற்றதாமி றுமாப்பெனனைக்
குறைவற்றநெற்கொண்டெலகேற்றுனைப்பலிகொள்ளுமரன்
பெறவுற்றனையனையேனான் றைவாழும்பெரியம்மையே. (க)

பத்தர்க்குநெஞ்சமலர்நீ திருத்திப்பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க்கக லீரின்பாதாம்புயமொருசெஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்குமெண்ணிமதிபுடையயேனென்பன்வாரச்சடையான்
பித்தர்க்குத்தங்குண நூலுறுஞ்செம்மைபெரியம்மையே. (உ)

இழைபொறுத்தாற்பொறைதானென்பரானல்லிசைப்புலவர்
மழைபொறுத்தார்புனன்முக்காற்பொறுக்கும்வழக்க துண்டே
யுழைபொறுத்தார்நல்லியற்பகையார்மனைக்குற்றவொரு
பிழைபொறுத்தாய்நன் றுகாண்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (ங)

கையன் றுதாமரைகண்ணன் றிளமென்கயலெனவே
பொய்யன் றுகங்கையாரீரென் றுசாதிப்பர்போர்விடையார்
மெய்யென் றுநீகொண்டிரேவறலாயினென் றென்கையிடைப்
பெய்யென் றுபின்னையறிவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே. (ச)

பொன்வாங்குசெஞ்சடைப்பாஃபுகன்சுற்றுப்புதுமதியி
னன்வாங்குகோடுகிழிக்குருகுலெண்டலைபடுங்கன்
முன்வாங்குமெத்தைநின்பாதாம்புயத்தின்முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கிநில்லன்னமேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (ஞ)

கடிநறுமென்றருமீ திருப்பாரெனக்கங்கையென்பாண்
முடிநடுவேறியிருந்தனள்வேனின்முதிர்விலத

கடிபு பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை.

னடியடைவாரெனச்சங்கரன்பாங்கரமர்ந்தனை
பிடியடையேசுயிலேகுன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (சு)

நின்போலிலரருளாளரென்றேசொலின்கொழுந்
னென்போனொருவன்மகன்பூங்கழுத்தினையீர்வெலன்றே
யன்போர்சிறிதுயிலனாகப்போவதற்கிணைந்து
பின்போய்விடாதுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (எ)

செச்சைமலர்புணைவாளுமேனிதிநந்துகொண்டு
கச்சையரவொன்றைசத்துக்கபாலங்கரத்தெடுத்துப்
பச்சையிலையார்மனைதோறும்படர்ந்திரக்கூம்
பிச்சையொழிகென்றொருவார்த்தைசொல்வெம்பெரியம்மையே. (ஐ)

சோதிப்பதியன்றிவேறொருதெய்வந்தொழுதற்கில்லை
யோதிப்பிறரெனவச்சமுறாமலுயிர்களுல்லாம்
நீதிப்புதல்வார்களாயினவாதலினீகொள்கற்புப்
பேதிப்பதன்றுகண்டாய்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (க)

நின்னையநாயகனென்றிருப்பாய்நினைந்தகன்று
தன்னேரில்பூவணத்தேயன்றுபோய்ச்செய்ததன்மையெலாஞ்
சொன்னேனலேநினினைனொடொளிப்பதென்சொல்லுவன்யான்
பின்னேதெனக்குத்தருவாய்தென்குன்றைப்பெரியம்மையே. (கஉ)

நற்றவத்துன்னைப்பெறுமலைக்கென்னமுன்னல்கியுனைப்
பற்றுறக்கொண்டதெலும்பேயணியும்பழமலைதான்
சற்றெனக்கையந்தராதுசொன்னுமலைச்சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க்கென்னமுலைவிலைகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கக)

கற்றாரறிகுவர்மக்கடம்பேறெனக்கட்டுரைத்த
சொற்றொனொருபெண்ணொழித்ததென்பாரொடுதொல்லுலகி
ன்றற்றண்மகற்பெறுகென்றாசொல்பவர்காணவுனைப்
பெற்றான்மலையரையன்குன்றைவாழும்பெரியம்மையே. (கஉ)

கரியமிடறுடைப்பெம்மான்கரத்துழைக்கன்றொடுமோ
ரரியுறடியிழையொடுமேவினையாடுகின்றாய்

பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை. கஅங்

தெரியவழியபதினாலுருமென்சிறிறிலென்பாய்
பெரியவளென்பதுனக்கே துகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கங்)

தண்ணரிதழிபுனைவான் விழியினைதம்மனைகள்
பண்ணவழிக்குமென்றோநின்றிருமுகபங்கயத்திற்
கண்ணயினருனக்கவ்வலைமா துககலைமகளும்
பெண்ணைமுதனையாய்குன்றைவாமும்பெரியம்மையே. (கசீ)

உள்ளத்தூறுபினியேற்குமருந்துக்கென்றுன்னைவந்து
மெள்ளத்தொழவுந்திருமுலைப்பான்மெல்விநனுதியாற்
மெள்ளித்துளியளவாயினுந்தொட்டுத்தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங்கிள்ளைக்குபால்கொடுத்தாலென்பெரியம்மையே. ()

ஆரூத்துயர்கொண்டடியேன்சலிப்பவதுசெவியி
லேறாமலையுருந்தாலென்செய்வேனெனுகளீசற்கொரு
கூறுகியண்டமுதலாயினமைகுலவுகவப்
பேறுகிவாழ்பவளோகுன்ஊவாமும்பெரியம்மையே. (கசு)

நனைமாட்சிமென்கொன்றைத்தாரோன்றருமிருநாழிநெல்லால்
வினைமாட்சிகொண்டிரெல்லாமளித்தருணமேன்மையினுன்
மனைமாட்சியெய்துமுனக்கேபெருங்கற்புமாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சியார்க்குண்டிலகீன்றகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஎ)

நெடியவிலங்கலொருசிலையாக்கியநின்பதிமேற்
கொடியவாங்கன்சிலைபாயெடுத்தமுனகொண்டெதிர்த்த
வொடியிலருஞ்சிலைச்செங்கரும்போசொல்லுநதூடுப்
பிடியுளடங்கியதென்னிதுகுன்றைப்பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகுவினையொடுபாடவந்தவப்பாமடந்தை
கண்டமுமாறுமதிநிரைபோலத்துவின் களியும்
வெண்டலைமலைகிடந்தொளிர்தோளிக்குவீங்குமுலைப்
பெண்டகைமாபனர்நீகுன்றைவாமும்பெரியம்மையே. (கஊ)

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபுசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்—புரட்டாசிஸ் பூர்வபகம் சதுர்த்தசி.
குழந்தைவேல்சுவாமிகள்—ஆடிஸ் அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற் ரெகை	பக் கம்.
1	மகாராஜாதுறவு	117	36
2	சுந்தரகாம	95	64
3	விஞ்ஞானசாரம்	98	84
4	அகநாபிகவுணை	101	102
5	பிரமாணபூதிவிநாயகம்	102	119
6	ஞானவாமனே	100	128
7	வேளாந்தசராவகைதீகட்டி		132
8	மகாதந்தசுராரியகட்டி		134
9	சகசரிட்டை	11	137
10	பேசுசித்தாந்தகட்டி		139
11	பிரமசித்தியகவல்		143
12	சிவதரிசன அகவல்		151
13	ஆகமநெறியகவல்		156
14	வேதநெறியகவல்		159
15	பிரமாணபவ அகவல்		162
16	சிவசமாசவாத அகவல்		165
	பெரியநாமகியம்மன் பதிகம்	10	168

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

